

**SOZIETÉ FUNIVIES
AL PLAN DE MAREO**

50 agn

IMPRESSUM

Liber dé fora dla „Sozieté Funivies Al Plan de Mareo“
 en gaujiun dai 50 agn de ativité
 Motü adöm dal dot. Lois Ellecosta
 Dessën de Silvester Promberger
 Fotografies: dal archif dla „Sozieté Funivies Al Plan de Mareo“
 dl' „Assoziazion turistica Al Plan“
 dal „Skirama Plan de Corones“
 Stampa: Tezzele Esperia Spa sön papíer ecologich FSC

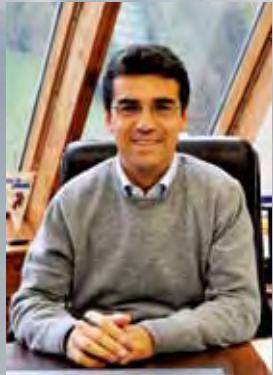

50 agn

AL PLAN DE MAREO, OTTOBER 2010

INDESC

1.

Parores danfora
dal presidënt
dla sozieté

Plata 6

2.

Le svilup dal
turism a Al Plan
de Mareo

Plata 8

3.

Fondazion y svilup
dla Sozieté dai
Emplanç te 50 agn

Plata 18

4.

Hans de Corcela y
i pröms emplanç
dai schi a Al Plan

Plata 50

5.

Erich dal Medo y
le Plan de Corones

Plata 52

6.

La čiampana
„Concordia 2000“

Plata 58

7.

I Consëis
d'administraziun y
sindacai damprojà

Plata 62

8.

Na vidlada ai
agn co à da gnì

Plata 70

PARORES DANFORA DAL PRESIDËNT DLA SOZIETÉ

Stimêts leturs,

en gaujiun dai 50 agn dla sozieté dai lifc d'Al Plan de Mareo à le Consëi d'amministraziun araté plü co dërt da recordé con en picio liber les opere realisades y les porsones co à contribuì ala nasciüda y al svilup de cösta sozieté, mo en particolar dal turism da d'invern te nosc bel raiun de Mareo amez les Dolomites, co è avisa l'ann passé gnüdes detlarades patrimone natural dl'umanité.

Le svilup dal turism da d'invern, co taca adöm con le svilup dla sozieté dai lifc y dai raiuns dai schi de Plan de Corones y dal Dolomiti Superski, è sté propio tal comun de Mareo dër intensif, olache da na situaziun de chi co messâ ti sté dô a d'atres localités desco l'Alta Badia, Cortina, Gherdëna o posc plü dalunc desco San Martino di Castrozza, èson passês ai pröms posc dai zentri de turism invernal y spezialmonter dai raiuns da jì coi schi.

Cösc spezialmonter por merit de chës porsones co à albü l'idealism y le coraje da investì i püci scioldi che ai s'â davagné con gran fadia, te proieç co ne dea laota bën degünes süghertê, desco i emplanç da fà nëi sön les pistes

y da mëter sö i lifc plü nös y moderns con de gran portades.

Tai pröms temps gnea chisc „pioniers“ aratês en pü' fora de moto: „Pó mituns, tlo ne sunse mino a Corvara no!“ y trec se stravardâ da investì deplü scioldi tles aziuns dla sozieté dles funivies.

Y rodunt la convinziun de chisc „mituns“ tles dezijiuns tutes à portè la „Sozieté Funivies Al Plan de Mareo“ a ester, dai agn' 80 ennent, öna dles sozietês dai lifc, a chères che trepes d'atres sozietês dal setur ti ćiara con respet y proa da ti fà dô.

I orëss incé rengrazié le dot. Lois Ellecosta co è sté ombolt de Mareo y por trec agn tl' assoziaziun turistica, en gran espert sön la storia y le svilup dai ultimi secui te nosc raiun, co à sorantut con gran dediziun y ligrëza le laûr da mëter adöm cösc liber, co è sogü na bela racoüda de enformaziuns sora le turism a Al Plan y la „Sozieté Funivies Al Plan de Mareo“ co pò en iann fà festa por sü 50 agn de vita.

Le presidënt
Georg Mutschlechner

Graditi lettori,

in occasione del 50º anniversario della fondazione della „Funivie San Vigilio di Marebbe SpA“ il consiglio di amministrazione ha pensato di ricordare con questo libricino le fasi principali dello sviluppo della società e ringraziare in modo particolare tutte quelle persone che hanno contribuito al successo raggiunto in questi 50 anni di attività.

Tutte le persone del comune di Marebbe e anche le diverse persone provenienti da altre località, che hanno partecipato e collaborato nella nostra società, hanno contribuito all'incredibile sviluppo del turismo invernale e estivo del paese di San Vigilio.

Per questo sostegno, specialmente nei periodi iniziali e di crisi economiche, vorremmo ringraziare in particolare gli azionisti ed amministratori, ma anche tutti i dipendenti, i proprietari dei terreni, i fornitori, i rappresentanti politici ed i collaboratori dei vari uffici provinciali e comunali, i rappresentanti delle varie associazioni turistiche e funiviarie, e tutti coloro che in qualche modo hanno collaborato con la società.

Il presidente
Georg Mutschlechner

Geschätzte Leser!

Zur Feier des 50. Jubiläums der Seilbahnen St. Vigil in Enneberg AG, hat der Verwaltungsrat beschlossen, dieses kleine Buch zu drucken, als Erinnerung und Dank an all jene Personen, die in diesen 50 Jahren zum außerordentlichen Aufstieg der Gesellschaft beigetragen haben.

Durch die Unterstützung der Seilbahngesellschaft, vor allem in den wirtschaftlich schwierigen Zeiten, wurde maßgeblich zur Entwicklung des Winter-, aber auch des Sommertourismus in St. Vigil beigetragen.

Für diesen Beitrag möchten wir uns nicht nur bei allen Aktionären und Verwaltern der Gesellschaft bedanken, sondern auch allen Mitarbeitern, den Grundbesitzern, den Lieferanten, den politischen Vertretern und den Angestellten der verschiedenen Ämter der Provinz und der Gemeinden, sowie den vielen Vertretern der Tourismus- und Seilbahn-Vereinigungen und allen anderen, die mit der Gesellschaft kooperiert haben, einen aufrichtigen Dank aussprechen.

Der Präsident
Georg Mutschlechner

Le president
per. ind. Georg
Mutschlechner

LE SVILUP DAL TURISM DA D'INVERN A AL PLAN DE MAREO

Le païsc d' Al Plan è nasciü empröma desco lü de turism da d'isté: söa posiziun coles beles munts dolomitiches co ti fej da cornîsc à motü man da trà adalerch i pröms „sciori”. I san al dedancö che les prömes porsones „forestes” co è roades adalerch ea pelegrins co jea por sanç y jont co jea a bagn. I pröms chiria sö i santuars dla Val Badia, soradöt Santa Maria d' La Pli y la Santa Crusc a Badia. Ai roâ adalerch en prozesciun o incé da susc y lasciâ söle post en scioldo o l'ater por mangé, bere o incé por sté

soranet. La prozesciun plü conosciüda ea chéra de chi da Valsperch co gnea belo da vedlamonter en iade al ann a La Pli a ti dì iolan a „Santa Maria dal Bun Consëi” por i avëi stravardé dla möria l'ann 1636.

Chi co jea a bagn chiria sö i bagns dla Val Badia co â en bun ennom: le bagn Valdander a Antermëia, le bagn Rumestluns d'La Val, i bagns da Pedraces y le bagn Cortina d'Al Plan. Cösc ultimo dess ester sté belo en funziun encér le 1770 con na fontana da 30 litri al minut de ega minerala co gnea da straç de Bellerophon, sot la munt de Corn fora. L'ann 1825 gnêl fat na costruziun nea con dlungia na te' picia capela consagrada a Santa Maria. L'ann 1881 gnea chisc bagns belo vijitês por le pröm iade da passa 100 ghesç al ann.

Encér la mesaria dal 1800 roâ incé belo i pröms alpinisc adalerch co â vidlé nostes beles munts co lominâ da sëra te n curù de morvëia. Gheologhs y arampicadus se dea da fà por stüdié la pera speziala de chisc crëp y por roé söla piza dles munts plü altes, olache degügn n'ea ciamó stês. Chisc sciori

I bagni „Cortina” a San Vigilio nell'anni 1926.

Das Bad „Cortina“ in St. Vigil im Jahre 1926.

Propaganda per l'estero

DOLOMITEN

S.VIGILIO di MAREBBE · 1201 m (Enneberg)

HOTEL „POST“
(MUTSCHLECKER)

da foradecà - ai gnea scialdi dai Païsc Todësc, dla Gran Bretagna, dla Francia y ince dla Talia adalerch - se sorvia dla jont dal post, iagri de ciamurc y arpizadus, por roé sönsom chisc crêp y ai ti dea n bel scioldo porchël. A cösta moda roâ l'alpinist y scionzié ingleje John Ball por pröm söla piza dal Pelf (3168 m) ai 19 de setember 1857, Paul Grohmann da Viena arjunjea la piza dal Saslunch (3181 m) l'ann 1869, Georg Winkler da Minca orea ester le pröm söi ciampanins dal Vajolet (2800). Al tomara jö - con apëna 20 agn - du agn plü tert dal Weißhorn tla Svizera. Emilio Comici da Trieste, Paul Preuß, Angelo Dibona, Janbatista Vinatzer, Sepl Alton y Tita Piaz scriea te chi

Il centro di San Vigilio
verso la valle di Rudo
prima del 1900.

Das Dorfzentrum von
St. Vigil vor 1900.

Manifesto di „propaga-
ganda per l'estero“
dell' „Hotel Posta“
di San Vigilio.

Werbeplakat für die
Auslandswerbung des
Hotels „Zur Post“ in
St. Vigil.

1200 m über dem Meer.

Sommerfrische St. Vigil

im Ennebergertale Tirol.

St. Vigil 1,5 km gegen Osten.

Das im westlichen Pustertale bei der Bahnhofstation Bruneck (Haltestelle St. Lorenzen) gegen Süden abweigende Ennebergertal gehört schon seit Jahren, und ganz besonders seit der Erbauung der neuen Enneberger Kunststrasse, zu den im Sommer besuchtesten Hochtales des Tiroler Landes und bietet schon allein die Fahrt von Bruneck über St. Lorenzen durch die wildromantische Gader schlucht mit dem sich am Eingange derselben befindlichen Tunnels eine Sehenswürdigkeit allerersten Ranges.

Hauptsächlich jedoch erfreut sich das Dorf St. Vigil über eine so bedeutende Fremdenfrequenz, dass es schon einen Weltruf erworben hat. Dies weisen Herrschaften nach, welche schon seit 20—30 Jahren St. Vigil besuchen und sich immer wieder sehnen, St. Vigil wieder zu sehen und findet dies leicht seine Erklärung in der herrlichen Lage des Ortes im Bereiche der grossartigen Dolomitengebirge, wozu sich dann die reine stärkende Höhenluft und waldreiche, wind- und staubfreie Spaziergänge mit prachvoller Fernsicht gesellen. (Siehe die Falkner von St. Vigil von Robert Schweicher, Ausgabe 1881, Verlag von Otto Sauke Berlin).

St. Vigil ist auch seiner günstigen Lage entsprechend ungemein reich an lohnenden Ausflügen und Bergtouren zu Wagen und zu Fuss, von denen hier namentlich folgende angeführt werden:

B. w. S. u.

Volantino che descrive le particolari attrazioni turistiche estive di San Vigilio che allora (fine 1800) faceva parte del Tirolo e dell' Impero Austro-Ungarico.

Werdeblatt für die „Sommerfrische in St. Vigil im Ennebergertale - Tirol“ aus den Jahren um 1900.

tomps plates d'or tal liber dal alpinism dles Dolomites. Y chisc alpinisć scrie enstësc te sü libri y tai folieć dles lies dai crëp söes esperionzes y descriea i bi posc ch'ai â odü. Ensciö gnea nostra contrada tres plü conesciüda, y tres plü y plü jont roâ adalerch por ti ciaré con sü edli a cöstes belëzes che i alpinisć â descrit te sü articli.

Le turism da d'invern endêre è cotan plü jonn co chël da d'isté: al è ince empormó gnü sö cole sport dai schi desco te düc i atri posc. Cösc sport è nasciü t'l'Europa encér l'ann 1900, dô che l'esploradù Fridtjof Nansen ea jü l'ann 1888 fora por i dlaciâs dla

Groenlandia con döes brëies tal pè. Tla Val Badia gnea i schi conesciüs soradöt dartan la Pröma Vera, olache i soldâs dla front dles Dolomites adorâ belo i schi por sté sora la nëi ia. Atira dô la vera roâ ince belo i pröms sciori dai schi a Al Plan co ti tacâ la pasciun da s'araité söla nëi ince ai jogn dal post. Hubert dal Pech, Franz de losc, Franz dal Bagn, Willy dal Ostì, Vighile dal Pech, Vighile de Corjel, Adolf de Candido è stës i pröms dal païsc co s'à dé jö con cösc sport y à motü da jì gares y manifestaziuns söla nëi por jont dal païsc. La pröma gara è stada chëra de Corn l'ann 1926 con passa 20 jogn co à tut pert. Davagnada l'à Angiolo Kaneider d'Andram co à ciafè sön plaza d'Al Plan na gherlanda de dascia fora dles mans dal podestà fascist Giuseppe Iuris, dartan che la musiga d'La Pli sonâ en so onur.

Le pröm maester de schi d'Al Plan è sté Hubert Mutschlechner dal Pech co à fat l'ejam ai 30 de dezember 1934 a S. Martino di Castrozza, l'ann 1937 êl spo ince Willy Mutschlechner dal Ostì co dea jö le medemo ejam. L'ann 1936 metea spo sö Hubert dal Pech, adöm con Franz Call de losc, la pröma scora dai schi dal païsc. Da Nadé gnêl fat leziun te païsc con Vighile dal Pech y Franz dal Bagn, spo jea Hubert dal Pech scialdi sön Fodara Vedla y Willy dal Ostì con Franz dal Medo sön Fanes, olach'al gnea fat coi sciori de beles jites söles munts encerà.

Le pröm emplant da porté sciadus sönsom na pista è stada na sor' de lösa, motüda en funziun empröma sön Noares (sora Pinëi), spo plü tert te pré da Čianëi, con trëi banç lassora, co gnea trata sö fina sönsom le pré da na corda d'acià azionada da n motor.

Vista panoramica della conca di San Vigilio dai prati di Pedagà negli anni '50.

Ansicht von St. Vigil von den Pedagà-Wiesen aus gesehen, um 1950.

Una delle prime gare di sci organizzate a San Vigilio di Marebbe (1926).

Eines der ersten Skirennen, die in St. Vigil organisiert wurden (1926).

Il centro di San Vigilio coperto da una bella coltre di neve.

Der Kirchplatz von St. Vigil nach einem reichlichen Schneefall.

Lassora âl lerch passa 10 sciadus. I schi messâi se despié y i mëter te na cassëta ia dedô. Cösta lösa è gnüda motüda en funziun atira dô la Secunda Vera por enteressamont de Rudolf Paur/Contadini d'La Pli, tlamé da düc „Robele Nena”, adöm con Jep Erlacher de Corcela.

En emplant mecanich desco kösc êl belo i agn 1938 y 1939 a Corvara co portâ i sciadus dal païsc čina sön Colalt. L'ostì y maester dai schi Franz Kostner s'l'à stüdié fora y l'â lascé mëter sö.

La Secunda Vera dal monn ti à

sambën incé motü na fin a vigne attività söi schi: i maestri messâ jì pai soldâs y sciori ne gnêl gnanca plü degügn.

Mo atira dô la Vera metea döt endô man danö. Al gnea motü sö ai 26 de jené dal 1946 le „Sci-club S. Vigilio di Marebbe”, l'otavo de döta la provinzia, por enteressamont de na generaziun nea de sciadus: Hans Erlacher de Corcela, Erich Kastlunger dal Medo, Vighile, Franz y Nazio Comploj de Mena, Paul Pedevilla dal Criner, Vighile Rungger dal Hintner, Jep Ties da Plazores, Vighile Palfrader de Corjel,

Albert Mutschlechner dal Pech y d'atri. Vighile de Mena dontâ le pröm presidënt, l'ann dô gnêl spo motü Hans de Corcela sorastant y al le romagnarà por 50 agn. Do püch tomp â le skiclub belo 52 scrić ete. Por 20 agn fajea Vighile dal Hintner le scrivan d'lassoziaziun. Al gnea cherié en blasun: le „Monte Castello“ de Gran Fanes con döes striares dai schi co passâ danter na porta fora. I corusc dles malies ea vërt, fosch y blanch. Al gnea spo atira motü da jì gares, incé de livel nazional, desco la „discesa“ de Sas dles Nö (3 km lungia con 750 m de deslivel) por la copa „Trieste“ co gnea tignida ai 24 de merz dal medemo ann 1946. Le miù dai „sbetri vèrc“ s'ea plazé al post 7: al ea Paul dal Criner. Dui agn dô gnêl organisé ai 21 de merz la gara internazionala de slalom lerch da Col Bechëi jö.

Dan la gara êl le preo d'Al Plan, Sior Franz Telser, co dijea mëssa dan ücia de Fanes, spo piâ dûc sö cuntra la „partenza“ coi schi söla sciabla che lifc n'él laota sambën lunc y lerch degügn. Empormó pai campionaç zonai dal 1963 podea i 250 sciadus sonté tles condles dal emplant „Piz de Plaies“ cina sö Ju.

La gara plü tomüda ea chëra da Sarjëi, lungia 2 km con 450 m de deslivel, a chëra che i mius sciadus dal raiun encëria tolea scialdi dagnora pert: i ampezagn Alfonso y Roberto Lacedelli y Albino Alverà, Karl y Helmuth Gartner da Sterzing, i gherdënes Otto Glück y

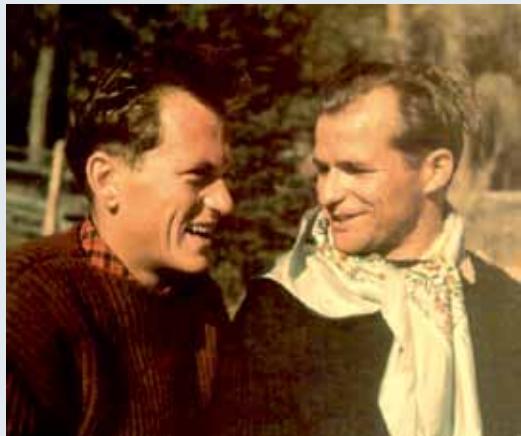

Während einer Skitour in Klein-Fanes im Jahr 1948; von links Vigil Cimplaj, Peter Frenney, Emma Mutschlechner, Kustos Franz Telser, Clara Frenney, Angelo Ties und Dr. David Kofler aus Bruneck

Nei primi anni si praticava lo sci nelle zone di alta quota, come nelle conche di Fanes e sui versanti innevati delle cime dolomitiche.

In den ersten Jahren wurde das Skifahren vor allem in höheren Lagen, wie in Fanes und auf den beschneiten Hängen der Dolomiten, ausgeübt.

Alcuni valligiani durante un corso di sci nell'Alpe di Fanes: il 4. da sinistra è il parroco di San Vigilio, don Franz Telser.

I due amici e maestri di sci Erich Kastlunger e Hans Erlacher avevano grandi visioni e progetti per i loro clienti sciatori.

Die Freunde Erich Kastlunger und Hans Erlacher schmiedeten große Pläne für ihre Ski-Gäste.

Poster pubblicitario per il turismo invernale a San Vigilio: i maestri Erich e Pire Kastlunger insegnano la pratica dello sci sul prato innevato di Cianros.

Werbeplatz für St. Vigil: die Skilehrer Erich und Pire Kastlunger halten auf der beschneiten Cianros-Wiese Skikurs.

Nando Rudiferia, i badioć Hermann y Fortunato Pescollerungg y Carlo Costner, y i fredesc Kastlunger dal Medo d'Al Plan.

L'ann 1950 nâ Al Plan ciamó tan co degün turism da d'invern: en chël ann ân albü d'invern ma 460 prejénzes de sciori, y cöstes tacâ scialdi adöm con les manifestaziuns y gares dai schi co gnea organisades, d'isté êl endêre belo sté 28.258 prejénzes.

Dal 1954 êl le presidënt dla FISI provinciala, cav. Alessandro Malpassi, co ti sporjea prò al skiclub d'Al Plan por le pröm iade l'organisaziun dles gares zonales co orea dì en gran laûr y festide por chi dal païsc, mo co tirâ

adalerch trepa jont danter atleć y sciori. Y enciö metea man le turism dai schi ince da se engrifé a Al Plan. Mo al orea ester tignì adöm y mëter sö de gran strotöres por envié ia, con forzes unides, döt ci ch'al orea ester por tra sö le turism da d'invern.

L'ann 1960 â Al Plan 2 lifc dai schi: le „Cianross“ (1949) y le „Pedagà“ (1957), le pröm por enteressamont de Fritz Mutschlechner, l'ater de Hans Erlacher de Corcela co i â motü sö desco porsones privates. L'alta Val Badia nâ en chël medemo ann belo 14, danter chisc ince 2 da scagns, por merit de sö pionier dal turism da d'invern, Erich Kostner da Corvara.

Al n'è nia da desmuncé che belo l'ann 1950 â valgunes porsones d'Al Plan proé da mèter sö na cabinovia co dea porté dal païsc cina sö Ju: Fritz Mutschlechner dal Ostì, Hans Mutschlechner dal Pech, Bepo Trebo dal Sauter (co ea laota ombolt comissarial de Mareo), Jep Trebo de Pire, Franz Clara dal Bagn y d'atri. Le lift dea pié ia dlungia la ciasa de Berto, da cösta pert dal'ega. An â belo motü sö na tofla co anunziâ la costruziun de cösc emplant. Al gnea tut contat cola ditta Leitner da Sterzing co fajea belo i pröms laûrs, mo spo se tirân endô zoruch, plü sogü deach' an ne s'odea nia cis de bela da finanzié na te' opera. La cossa è spo incé roada cínamai dan da Signoria co à condané i „azionisc“ d'Al Plan da ti paié i dannoala ditta Leitner co n'ea nia stês tan pici. Sön cösta s'à düc empü scialtri y por na desëna d'agn ne s'ân plü anfidé da fà nia deboriada.

Le medemo ann 1960 èl gnü registré d'invern 6.033 prejënzes de sciori, dartan che le medemo ann d'isté n'èl sté 30.847.

10 agn plü tert êl söla pert d'Al Plan belo 6 sciovies y na cabinovia con 15 km de pista batüda, tachês adöm a d'atri 10 emplanç dal comprensore de Plan de Coronas con laprò 40 km de pistes.

L'ann 1970 à Al Plan belo registré 43.163 prejënzes de sciori d'invern, dlungia 69.808 d'isté.

La Val Badia alta â a chi tompos 36 emplanç, danter chisc 8 cabinovies o lifç da scagns, con damprò da 80 km de pistes dai schi.

Y le scrai dô d'atri emplanç portamunt gnea trêz plü sterch, por alenamonç y

Alcuni atleti dello „Sci-Club San Vigilio“ con i maglioni verdi e lo stemma dello Sci-club sul petto.

Einige Athleten des Ski-Club St. Vigil mit ihren grünen Pullovern und dem Ski-Club-Logo auf der Brust.

Il logo dello „Sci-club San Vigilio“ con il „Monte Castello“ (1946).

Das Logo des Ski-Club St. Vigil mit dem „Monte Castello“ (1946).

Il Plan de Corones, grazie allo sviluppo tecnologico partito proprio da San Vigilio, è divenuto uno dei centri sciistici più importanti dell'Alto Adige.

Dank der technischen Entwicklung, die vor allem in St. Vigil den Ursprung hatte, ist der Kronplatz zu einem der wichtigsten Skigebiete Südtirols aufgestiegen.

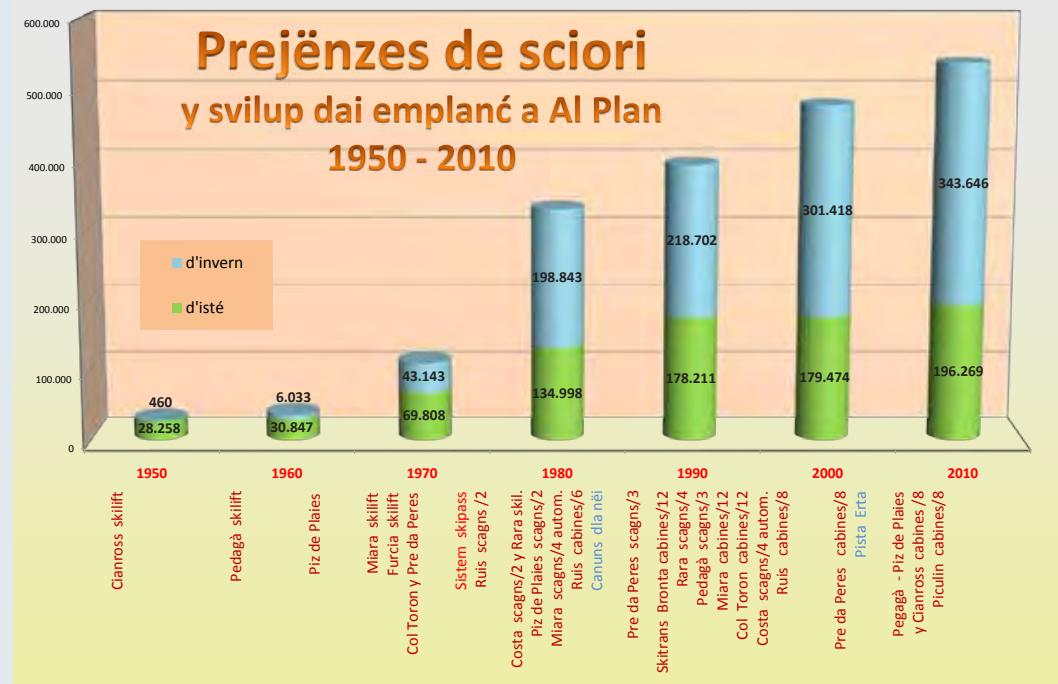
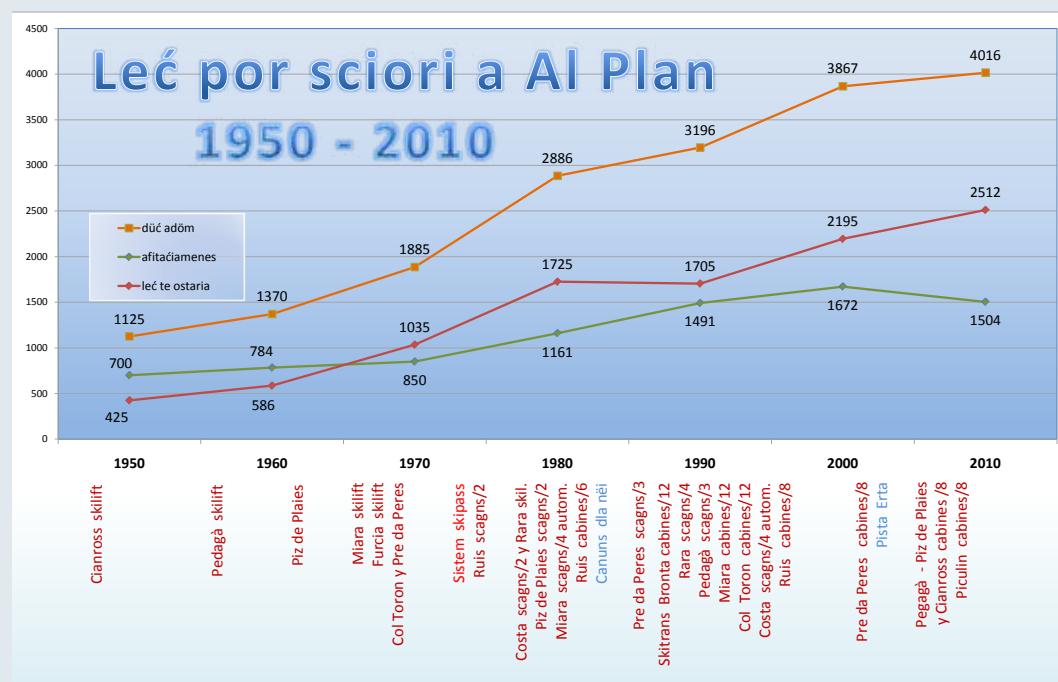
Atira dô l'ann 1960 metea spo man a Al Plan la gran attività de costruziun de emplanç portamunt, por trà adalerch tres plü sciori a se fà l'aorela cörtä söla nëi y a emplì fora incé d'invern chës pices ostaries y pensiuns (18 con 586 lec) y chi apartamonç privaç (65 con 950 lec) che la jont dal post à arjigné ete por i sciori co gnea belo d'isté.

Y cola costruziun dai 5 emplanç danter le 1960 y le 1970 da pert dla sozieté dles funivies de Mareo è le svilup dal turism tal païsc d'Al Plan jü dassënn sòpert: les ostaries y pensiuns è jüdes sö dal dopl: da 18 a 36, le medemo incé le numer dai lec: da 586 a 1035. Dui agn dô, l'ann 1972, êl belo 55 ostaries y pensiuns co â 1469 lec da afité ia. Incé i afitaçiamenes ea jüs sö da 65 a 95.

Ensciö sunse roës da vare a vare, val'iade plü lunch, val'iade plü cört, ala situaziun da encö, dô da 50 agn che la sozieté dles funivies de Mareo à salpù da fà sö y da remoderné söes strotöres co è al'altëza dai temps y è bones da ti tignì bot ala gran concorëza co è gnüda sö soradöt te chisc ultimi agn.

Encö, dô da 50 agn dla fondaziun dla sozieté, à Al Plan 4.123 lec da afité ia ai sciori con passa 500.000 prejënzes al ann, partides sö danter les sajuns ensciö: 196.269 d'isté y 343.646 d'invern.

I emplanç y les pistes dai schi n'è nia funziun a se enstësses, mo ai sta ala basa dal turism da d'invern co se roda döt encë chisc ia.

Il primo grafico illustra lo sviluppo dei posti letto per turisti a San Vigilio, suddivisi in letti d'albergo ed affittacamere, dagli anni 1950 al 2010. Nella parte bassa sono indicati i principali investimenti della società relativi agli stessi anni.

Il secondo evidenzia lo sviluppo delle presenze suddivise in stagione estiva ed invernale, sempre nel periodo dal 1950 al 2010 e in concomitanza con lo sviluppo degli impianti di risalita.

Die erste grafische Darstellung zeigt die Entwicklung der Gästebetten der Betriebe und Ferienwohnungen in St. Vigil zwischen 1950 und 2010. Im unteren Abschnitt sind die wichtigsten Investitionen der Seilbahnen in denselben Jahren angeführt.

In der zweiten wird die Entwicklung der Nächtigungen, unterteilt in Sommer- und Wintersaison, immer im Zeitraum 1950 bis 2010 und im Zusammenhang mit dem Bau der Liftanlagen dargestellt.

FONDAZIUN Y SVILUP DLA SOZIETÉ “FUNIVIES AL PLAN DE MAREO”

- **I pröms emplanç d’Al Plan** Plata 19
- **Dal vers de Plan de Corones** Plata 22
- **Dal vers d’La Val y dl’Alta Badia** Plata 26
- **La sozieté dai lifc tol pert a d’atres iniziatives** Plata 28
- **Al vén laoré fora le raiun da Furcia** Plata 30
- **I pröms canuns dla nëi** Plata 32
- **Les condütes dal’ega por fà nëi** Plata 34
- **Piz de Plaies vén lié adöm con Plan de Corones** Plata 36
- **Döt vén modernisé damproia** Plata 38
- **Dal vers de S. Martin** Plata 42
- **La sozieté pò ester brâia** Plata 44

I pröms emplanć d'Al Plan

La sozieté, cole pröm ennom „SKI-LIFT, Seggovie e Funivie della Val di Marebbe - Società per Azioni“ è gönüda motüda sö ai 22 de setember dal ann 1960 scialdi por iniziativa de porsones da foradecà co â la bona orienté y le mö da finanzié na sozieté de cöstes dimensiuns. Chisc ea le inj. Giuliano Goidanich, le dr. Giuseppe Zincone, le dr. Alessandro Bacchetti y Carlo Sobrino. Iadedô él sambën porsones dal post co â les vijiuns y sbürlâ ch'al gness fat finalmonter incé a Al Plan ci co ea belo gönü envié ia da en pez te d'atres localités encerà. Danter cöstes ea en pröma ligna le hotelier Fritz Mutschlechner dla ostaria „Posta“ („Osti“) co ea laota le majer hotel dal païsc. Cösc ea incé la sora porsona co gnea tutta ete tal pröm Consëi d'amministraziun. Dlungia él sambën incé d'atres porsones dal post co stea ete con scioldi tal certl de söes possibilitês: Hans Mutschlechner dal Pech, Franz y Jep Call de losc, Pire Frenner dal Cone, Hans Cristofolini dal hotel „Monte Sella“, Franz Clara dal Bagn y d'atri. La jont d'Al Plan ea scialdi gönüda sprigorada jö da chël

pröm esperiment da fà en lift sön Piz de Plaies co ea jü embroda, mo i â empò costé a chi co â sotescrit l'iniziativa, en gröm de scioldi por paié jö les spëises co ea gönüdes fates. Porchël metea düc dër averda y ne s'anfidâ nia plü cis da sté ete pa de te' imprejes.

Il progetto della bidonvia „Piz de Plaies“ è stato il movente per la costituzione della società nel 1960.

Für den Bau der Gondelbahn „Piz de Plaies“ wurden 1960 die Seilbahngesellschaft gegründet.

Un' immagine della mano-
via „Cianross”, con alcuni
sciatori che attendono il
loro turno.

Ein Bild des ersten Skiliftes „Cianross“ mit einigen Skifahrern in der Warteschlange.

Nel 1964 Fritz Mutschlechner (presidente) e Erich Kastlunger (consigliere delegato), ritratti nell'immagine, prendono in mano assieme a August Ties, l'amministrazione della società.

1964 nehmen der Präsident Fritz Mutschlechner und sein Stellvertreter Erich Kastlunger, zusammen mit dem Verwaltungsrat August Ties, die Führung der Seilbahngesellschaft in ihre Hände.

Hier im Bild der Präsident und sein Stellvertreter.

La sozieté azionara nea gnea motüda sö a Balsan, dant al notar dr. Carlo Ben. Le capital sozial ea da möter man de 1.000.000 de lires, partides sö te 100 aziuns da 10.000 lires l'öna. Le fin dla sozieté ea chël da fà sö emplanć portamunt y d'atres strotöres por le svilup turistich dla Val de Mareo. Le capital dla sozieté gnea belo dui agn dô, canch'an fajea sö l'emplant a condles da Jù, alzé sön 25.000.000 de lires con aziuns co ti gnea pitades ai azionisć da denant y a döta la jont d'Al Plan. Cösta mostra sën na miù orienté y cumpra gran pert dles aziuns, tan ch'ara podarà defata ti tó fora dles mans ai sozi da foradecà la gestiun dla sozieté. Dal 1965 alza la sozieté endô sò capital da 25 sön 40 miliuns de lires y se empresta ciamó 25 miliuns de lires dal „Istituto per l'esercizio del credito a medio e lungo termine nella Regione Trentino-Alto Adige“. Y con cösc mötel man i agn dal gran svilup con la creaziun de plü emplanć, realisës nó ma dla sozieté, mo incé da porsones privates desco Erich Kastlunger, Hans Erlacher y d'atres porsones d'Al Plan y La Pli.

Hans Erlacher barata belo fora l'ann 1965 le vedl lift „Pedagà“ con önn plü modern dla dita Leitner da Sterzing con na portada de 570 porsones al'ora.

L'ann 1990 gnarà incé cösc baraté fora con n lift da scagns da 3 posc co portarà 1800 porsones al'ora.

Erich dal Medo fej sö l'ann 1967 la sciovia „Miara“ co porta sö 500 porsones al' ora . Ara è incé gnüda fata dla dita Leitner da Sterzing y à costé 35 miliuns de lires. Cösc lift ea le pröm tla Talia co â na ota leite y la corda co gnea zoruch da n'atra pert. Rodunt dartan le dinvern dal 1967 âl noü dër püch y i lifc nâ nia lauré cis

bun. La gestiun dla sozieté à n chël ann registré na pordüda de 1.635.276 lires. En chël medemo dinvern êl gnü dé fora na cherta con punç co valea por i cater emplanç d'Al Plan: „Piz de Plaies“, „Miara“, „Cianross“ y „Pedagà“ co ciafâ le ennom de „Skirama San Vigilio“.

La bidonvia „Piz de Plaies“ é rimasta in funzione fino all'anno 1979, quando fu sostituita da una seggiovia biposto sempre della ditta Leitner di Vipiteno.

Die Gondelbahn „Piz de Plaies“ wurde, nach 17 Jahren Winter- und Sommerbetrieb, im Jahr 1979 durch einen 2er-Sessellift, wieder von der Firma Leitner aus Sterzing, ersetzt.

Dal vers de Plan de Corones

Dopo la costruzione nel 1967 della sciovia „Miara“ a cura di Erich Kastlunger, con la costruzione degli impianti „Col Toron“, „Pre da Peres“ e „Furcia“, nel 1968 inizia l’espansione verso il Plan de Corones.

Nach dem Bau des Skiliftes „Miara“ durch Erich Kastlunger im Jahr 1967, beginnt 1968, mit dem Bau der drei neuen Aufstiegsanlagen, „Col Toron“, „Pre da Peres“ und „Furcia“, der Ausbau des Skigebietes Richtung Kronplatz.

Ai 5 de messé dal 1968 êl valgunes porsones dal comun, danter cõstes Erwin Demetz, Franz Feichter, Tone Kehrer y Pire Erlacher, co metea sö la sozieté „Sciovie Furcia SpA“ con en capital sozial de 1.000.000 de lires, parti sö te 10 aziuns da 100.000 l'öna. L'ann dô, ai 15 de jené 1969, va belo en funziun le lift „Furcia“ co porta dal pas sön Plan de Corones, mo nia cina söla piza.

La sozieté „SKI-LIFT, Seggiovie e Funivie della Val di Marebbe, SPA“ fej sö le medemo ann 1968 dui emplanç tal medemo tomp: le „Col Toron“ y le „Pre da Peres“. Le pröm è n emplant a scagns dopli co costa 57.200.000 lires y l'ater n skilift co vén 16.600.000 lires. I laûrs ti vén dês ala dita „Nascivera“ da Rorëi. Ensciö mëssel gnì alzé le capital sozial da 50 a 90 miliuns y an s’empresta ciamó laprò 40 miliuns dal „Mediocredito Trentino-Südtirol“.

Le medemo ann cumpra Erich Kastlunger le pröm iat dla nëi, dal tip „Prinoth P 15“, con chël ch'an bat da sën ennant les pistes „Miara“, „Col Toron“ y „Pre da Peres“.

Cina enlò messâ les pistes gnì batüdes coi schi tal pè o con brodi ch'an s'â arjigné aposte con lates tacades adöm encér dui certli de na roda ia. Chisc brodi à dui tomuns co gnea arvonüs da dui sciadus plü iadi jö por pista.

La zona del Passo Furcia prima del collegamento con gli impianti a fune e sotto con la sciovia „Pre da Peres“, costruita nel 1968 assieme alla seggiovia „Col Toron“ dalla ditta Nascivera di Rovereto.

Ein Bild des Furkelpasses vor der Verbindung mit den Aufstiegsanlagen und, zum Vergleich, ein Bild mit dem Skilift „Pre da Peres“, der im Jahr 1968 zusammen mit dem Sessellift „Col Toron“ von der Firma Nascivera erbaut wurde.

La seggiovia „Ruis“, costruita nel 1974 dalla ditta Leitner di Vipiteno, inizialmente aveva anche una stazione intermedia all'altezza del rifugio „Panorama“ e finalmente portava gli sciatori fino in cima al Plan de Corones.

Der Sessellift „Ruis“, der im Jahre 1974 von der Firma Leitner aus Sterzing gebaut wurde, hatte auch eine Mittelstation in der Nähe der Schutzhütte „Panorama“ und konnte endlich die Skifahrer direkt auf den Kronplatzgipfel bringen.

Con i dui emplanç nös èson bogn da trà fora l'ann 1970 por le pröm iade n davagn mai ćiamó odù de 7.225.396 lires. La sozieté pò se vaighé n „Hydro-Zapi-A 17“ da 6.000.000 por bater sões pistes. Belo l'ann dô cumpron ćiamó pormez dla dita Prinoth da Urtijëi n secundo iat, n „Gemellato P-15“ y le capital dla sozieté vén alzé a 100 miliuns de lires.

L'ann 1972 vén la sozieté „Sciovie Furcia SpA“ motüda adöm con la „SKI-LIFT, Seggovie e Funivie della Val di Marebbe – Società per Azioni“ co ciafa sën le ennom plü sciopl de „Funivie San Vigilio di Marebbe SpA“. An stüdia la possibiléda fà sö en emplant co va da Furcia ćina sölä piza de Plan Corones, por se taché adöm coi lifc da Bornech y da Valdaora. Y cösta impreja vén incé tosc realtà: le emplant a scagns „Ruis“ va en funziun l'ann 1974. L'investimont ch'an à fat s'à paié bun: al salta fora belo le pröm ann n davagn de 23.380.361 de lires y por le pröm iade pôl gnì partì sö la soma de 16.450.000 lires ai azionisć.

Grazie al collegamento diretto con la cima del Plan de Corones il successo della seggiovia „Ruis“ é notevole e frequentemente si formano delle lunghe code di attesa.

Mit der direkten Verbindung zum Kronplatzgipfel erfreut sich der Sessellift „Ruis“ eines großen Andrangs und es bilden sich oft lange Warteschlangen.

Dal vers d'La Val y dl'Alta Badia

Sui prati di Rid doveva nascere una zona sciistica che avrebbe reso possibile il collegamento con l'Alta Badia: il progetto non ha avuto il sostegno dell'amministrazione del comune di La Valle.

Über die Rid-Wiesen sollte die Skiverbindung mit Wengen und Alta Badia hergestellt werden: das Projekt wurde jedoch von der Gemeinde Wengen nicht unterstützt.

Le marcé va bun y an se dà belo jö con vijiuns nees dal vers de d'atri païsc y raiuns por jì coi schi. Al vén cínamai ponsé da cherié en coliamont de emplanç con i lifc dl' Alta Badia. L'ann 1975 vägnel daurit la discussiun por fà le pröm vare de cösc vers: se colié en iade con le païsc d'La Val con emplanç co dea roé da entrames les perts sólo Ju de Rid. I agn dô vägnel motü sö la sozieté „Skiarea Rid SpA“, mo cösta n'à degün dagnì, deache tal païsc d'La Val lêel sö de gran protestes da pert dai ambientalisç co se tém che le païsc vägni rüné demassa. Dô da

cotan d'aventöres vén la sozieté de Rid slüta 15 agn plü tert zonza ch'al sidi salté fora val'. Cínamai le capital sozial paié ete è döt jü a perde ince a gauja de spiculaziuns falades sói marçés finanziars.

An väiga ete ch'ara va debojügn almanco da laoré adöm danter i raiuns dai schi sólo plan dla propaganda y promozion. Empröma mëssel gnì unifiché les chertes dai emplanç. L'ann 1969 vägnel cherié le pröm skipass por i emplanç d'Al Plan y chi de Plan de Corones. Mo al vén belo ince ponsé da dé fora chertes co dess valéi por i lifc de vigne raiun: en skipass con chël che n sciadù po anüzé vigne emplant, anfat olach'al va.

Belo l'ann 1973 êl gnü proé fora a Al Plan por le pröm iade n sistem de control nö dles chertes por jì coi lifc: na sort de skipass por dötes les zones dai schi dles Dolomites. L'idea è ince en cösc iade piada ia da Erich Kastlunger dal Medo co s'à ince tut sora da tó contat coi atri patruns de emplanç y con düc i enteressêns. L'ann 1974 vägnel motü sö les assoziaziuns „Skirama Plan de Corones“ y „Superski Dolomiti“ por la gestiun de n skipass deboriada. Al Plan

tol pert a entramesdöes y fej in e atira empara. An cumpra les masc ns ch' al ô ester lapr  y co costa ma por le Plan de Corones 107 miliuns. Le sistem dles chertes da j i coi emplan  v n tres fora perfezion  y fat pl  sciompl por i sciadus y por i organisadusc. Mo j i coi schi gnea in e tres pl   er: le skipass por d t d'invern ma por i lif  d'Al Plan cost  l'ann 1974  iam  40.000 lires, por i mituns  ina 15 agn le mez. L'ann 1977/78 cost  ch l dal „Skirama Plan de Corones“ ma belo por 7 dis 40.000 lires.

Valg gn agn d  gnar l pro  foral tal „Skirama Plan de Corones“ n sistem n  dla „Skidata“ co   bun da l  vign  tip

de cherta: skipass, chertes con pun , la „KeyWatch“ (ora da brac con leite le skipass), la „KeyCard“ y e.e.

Tla sajun 1992/93  l  gn  port  le medemo sistem sora d t le raiun dal Superski. Enc  p n j i cole super-skipass con vign  emplant sora d t le raiun dles Dolomites.

Por ti d  la possibilit  ai sciori y ala jont d'La Val da j i s n Plan de Corones coi schi  l  in e gn  organis  dartan le dinvern 1985/86 n skibus co fajea La Val-S.Martin-Al Plan. Le 60 % dai cos   l  les Funivies d'Al Plan co   sorantut. Mo le trasport ne gnea nia an z  ass  y a c sta moda ne gn l nia pl  mot  da j i l'ann d .

Il paese di San Vigilio negli anni '70 era ancora in pieno sviluppo e si cercavano collegamenti verso altre zone, specialmente verso la pi  rinomata Alta Val Badia.

In den 70er Jahren war St. Vigil noch in der Entwicklungsphase und man suchte Verbindungen mit den umliegenden Skigebieten, vor allem mit dem oberen Gadertal, wo es damals schon viele und moderne Lifte gab.

La sozieté dai lifc tol pert a d'atres iniziatives

Nel 1976 veniva fondata una nuova società, la „Sport Center Mareo SpA”, che avrebbe poi costruito la piscina coperta di San Vigilio.

Im Jahr 1976 wurde die „Sport Center Mareo GmbH“ gegründet, welche in den darauf folgenden Jahren das Hallenschwimmbad von St. Vigil erbauen sollte.

L'ann 1976 è sté por Al Plan l'ann dla nodadoia: na sozieté por aziuns nea con le ennom „Sport Center Mareo SpA” vén motüda empè por fà sö na nodadoia curida con döt cí co alda laprò (sauna, solarium, restorant, locai por le sport, botëghes). Nodadoies curides jea empü de moda laota incé te Südtirol (Raiscia, Luttag, Meransen). Dô n dessën dal arch. R. Veneri da Balsan gnêl envié ia la costruzion de na tara incé a Al Plan de setember 1976. Tal tomp de n ann gnea le pröm capital sozial de 4.790.000 lire porté a 500 miliuns y l'ann 1978 a 750. President gnea motü Hans Erlacher de Corcela, laota vize-ombolt dal comun de Mareo.

Le „Sport Center Mareo SpA“ röa cole passé de púc agn te de gran dificoltês y mëssa meter man da vène fora locai. La sozieté dai emplanç tol sö en emprest de 350 miliuns y cumpra i locai tla secunda alzada dla nodadoia odüs danfora desco restorant. I ofizi dal skipass èl la Cassa dal Sparagn da Balsan co cumpra, porchël ti vëgnel sorandé le sorvije da dé fora les chertes. L'ann 1992 cumprarà la sozieté dles funivies dla Cassa dal Sparagn da Balsan incé le local dal „Tourdolomit“ y ara se empresta dla medema 500 miliuns.

Al vén incé motü sö, desco ultima proa da salvé la nodadoia, la „Finanziaria Mareo Sas“ co sorantolea da despaïé jö les rates dai debiç. Mo gnanca cösc n'à joé a trep.

Ai 18 de novëmber 1988, dô da 12 agn, gnaràl deliberé da meter adöm la sozieté „Sport Center Mareo Srl“ con la sozieté „Funivie SpA“, deache por dificoltês finanziaries n'él nia plü meso da tignì daverta la nodadoia, incé sc'an â belo vonü fora trec locai co aldia laprò. La nodadoia vén ciamó valütada tan co 7000 aziuns dla sozieté dles funivies, da partì sö danter i azionisç da denant.

Tai agn dô èl gnü fat de plü laûrs tla nodadoia con l'intenziun da la tignì daverta ennent. I maiûs vén faç l'ann 1991: n emplant da scialdé bio con ziples y toç de lén ch'an cumpra a n prisc dër bas y an spënn te döt d'invern ma 21 miliuns por le scialdé. Mo nia ne tleca!

Les dificoltês da tignì daverta la nodadoia vén tres maiûs y les spëises nia plü da sostegnì. Al vén sciacaré dio alalungia con i ostîs y le comun y finalmonter se vëgnon sön kösta soluziun: ai 23.12.1998 ti vëgnel sorandé debann la gestiun dla nodadoia con l'Igloo-bar al comun de Mareo, adöm con l'assoziaziun turistica co metarà sö püch dô la sozieté „Pro Turismo Srl“ co proarà da manajé ennent la strotöra. Mo gnanca kösc n'à basté.

Döt le païsc dëida ciamó por en pêr d'agn da curì les spëises de gestiun dla nodadoia. Dartant è ince la strotöra enstëssa gnüda enmalester y ess mossü gnì fata danö, en tòch al iade. Mo les spëises co se ierâ por fà chisc laûrs ea massa altes y an ne s' odea nia plü de bela da ti ester. Ensciö ne gnea la nodadoia nia plü motüda en funziun l'ann 2006, dô ch'ar'è stada na bona propaganda por le païsc por bun en cher' de seco y ti à fat en bun ennom a chi d'Al Plan. Ara è encö de propriété dla sozieté dai lifc.

La sozieté dai lifc è ince stada azionista de d'atres sozietês dal païsc: ara è stada ete pla sozieté „Edilmareo SpA“ co è gnüda motüda sö l'ann 1986 por la gestiun dla cava dal saurun tla Val dai Tamersc.

L'ann 1994 sàltel cínamai fora empü de discordia danter i ostîs dal païsc y la sozieté dai lifc, rodunt por l' „Edilmareo SpA“ co ô manajé ennent y potenzié la cava dal saurun tla Val dai Tamersc. Desco resposta vén i emplanç empormó dauric d'isté fora. Ince kösta partezipaziun ne porta nia a de bogn resultac. Döt le païsc è decuntra che la cava vëgni sfrütada massa, y dô da puc agn vëgnera slüta por dagnora.

A causa della crisi economica, ma anche per mancanza di introiti sufficienti, la piscina entrò in gravi difficoltà economiche che portarono nel 1988 alla fusione con la „Funivie Spa“.

In Folge der Wirtschaftskrise und vor allem der fehlenden Einnahmen bekam die Schwimmbadgesellschaft finanzielle Probleme, die dann 1988 zur Fusion mit der Seilbahngesellschaft führten.

Al vén laoré fora le raiun da Furcia

A partire dal 1977 al Passo Furcia si realizzano diversi progetti, come la seggiovia „Costa”, la sciovia „Rara” ed il sottopassaggio della strada provinciale.

1977 werden am Ferkelpass die zwei Verbindugslifte „Costa“ und „Rara“ und eine Unterführung für die Landesstraße gebaut.

D'isté dal 1977 se tolon dant da fà de gran laûrs ta Furcia metènn a post döt le raiun dal ju de Furcia con tonel dla strada, post da lascé auti, emplanç y pistes de coliamont danter le „Col Toron“ y le „Ruis“, co ciafa l'ennom de „Costa“ y „Rara“, lauré fora la pista nr. 9, cumpré n „Transporter Lindner“ y n iat da bater pista ma por cösc raiun. Al vén protesté dassënn da pert de

diversces organisaziuns cuntra chisc gran intervénç tla natöra, al vén scrit sòi folieć y lascé odëi tla televijiun desch'al gnea lauré, mo an â tles mans dötes les autorisaziuns ch'al orea ester. Empò èson stês bogn da entardié tan i laûrs che valgûgn de chisc à mossü gnì sbürlês al ann dô.

Dô la costruziun dal emplant nö „Miara“ dal 1977 - cösc ea le pröm lift da scagns co se tacâ ete da susc de döta la Talia y ea bun da trasporté 1.300 porsones al'ora - à incé le „Col Toron“ mossü gnì potenzié, mo i laûrs s'è entardiêts tan che an à mossü organisé tal pröm dla sajun da d'invern 1978/79 en bus por lié adöm Al Plan con Furcia.

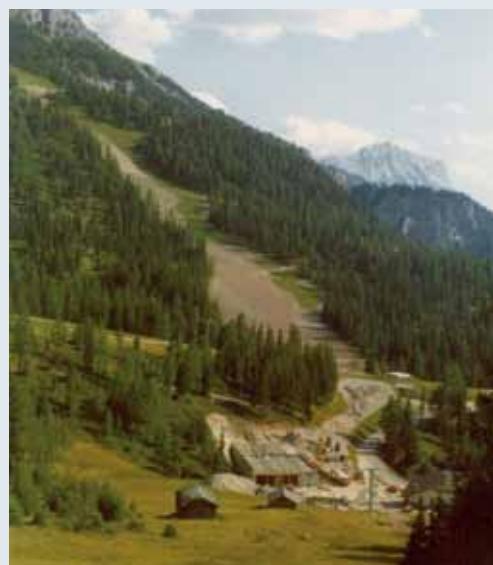
La sajun dal ann denant ea jüda por fortüna dër bun y â sciüré fora n davagn de 89.525.645 de lires, y de cöstes nen podêl gnì partì sö 39.950.000 en forma de dividénç.

L'ann 1994 vëgnel fat söle „Costa“, empêde le lift da 2 scagns, önn da 4 co se taca ete da susc, con na portada de 2.400 porsones. Incé les staziuns mëssa gnì fates danö.

L'ann 1996 vëgnel fat sö al post dla vedla telecabina „Ruis“ en emplant de gran modernité co è tal monn dai emplanç na novité assoluta: tla telecabina nea èl 8 porsones co pò jì ete coi schi y i méter te crignores apostà, y pò se sonté jö sön de bi banç anencerìa. Le lift è gnü fat dla dita Agamatic da Lana y è bun da porté sö 2.600 porsones. Les cabines è gnüdes

fates d'aluminio dla dita svizera CWA con na tecnica mai odüda denant pa n emplant portamunt y döt cant à costé la bela soma de 13 miliarc de lires.

Furcia è encö le punt d'encuntada por i emplanç y les pistes a per' da sorëdl de Plan de Corones, con lifc dai plü moderns al dedancö y con na bona garanzia ch'al è nëi da novëmber cina aurì. Sön cöstes pistes èl vign'ann deplü scuadres nazionales co vën adalerch a s'arjigné ca por les gares co gnara fates dartan la sajun da d'invern.

Nel 1981 si decide di costruire un impianto innovativo in sostituzione della seggiovia „Ruis”: una telecabina con 6 posti a sedere della ditta Agudio di Torino. Il tempo di costruzione è di appena 6 mesi.

Im Jahr 1981 wird der Sesselift „Ruis“, in knapp 6 Monaten, durch eine moderne 6er Kabinenbahn der Firma Agudio aus Turin ersetzt.

I pröms canuns dla nëi

Massa gonot sozedêra che la nëi stea fora y metea en gran dificolté les pistes dai schi. Al ne joâ gnanca dagnora da tó sö lauranç a sciüré ete te pista nëi cole badì y tles striares dai lifc. Soradöt chi ales basses - le „Pedagà” y le „Miara” - ea i pröms da messëi sté chić d'aisciöda, val’ iade massa adora, por gauja dla pücia nëi. I agn ch’al ea nëi assà, jea mefo döt plü sauri y plü dio.

Le 1979 è spo sté l’ann ch'an à motü man da baié con sciodo da fà nëi. Le pröm canun de döt le raiun de Plan de Corones è gnü motü sö jödapè dla pista „Marchner” da Valdaora. Dúc ea coriusc da jì a ti ćiaré a cösta morvëia mai ćiamó stada te nostra contrada,

mo trec s'an jea endô dlun ciügnënn. Le pröm canun de döta la Talia pöel che Erwin Stricker (1950 - 2010) ài motü sö a Vandoies l’ann 1979. Erich y Albert Kastlunger dal Medo ea belo stês de jené dal ann 1978 tl' America, adöm con d'atri operadusc dal turism da d'invern de plü stać d'Europa, a ćiaré ći strotöres turistiches ch'ai à belo enlò y ći che i americagn fajea belo döt por le sport dai schi. Ai ea roës dal Colorado (Aspen, Vail, Denver, Salt Lake City) ćina tla California, y ai ea gnüs zoruch con engröm de idees y soradöt cola convinziun che i canuns dla nëi ea le tru da bater incé tal raiun de Plan de Corones.

Nel 1980 Erich Kastlunger costruisce il primo impianto di innevamento per tutta la pista „Miara” ed importa dagli Stati Uniti il primo cannone Hedco Standard.

Im Jahr 1980 errichtet Erich Kastlunger die erste komplette Beschneiungsanlage für die Piste „Miara” und kauft eine Hedco Standard-Schneemaschine aus den USA.

D'aisciöda dal 1979 gnêl spo finalmonter ponsé da fà na condüta dal'ega dô la pista da „Pre da Peres” jö y da damané dô cí che n canun da fà nëi ess costé.

L'ann 1980 èl Erich dal Medo co la vaiga y pëia ia con le prôm emplant da fà nëi: al mët na condüta dal'ega y i cabli eletrics con idranç y prejes dla forza dô pista dla „Miara” jö por na

lunghëza de 2500 metri y chëi sö l'ega sònsom. Con en canun su dal tip „Hedco Standard” de fabricaziun americana (co à costé la soma de 54 miliuns de lires) èl bun da curì na spersa de 10 ha. Pla staziun jödapè fejel ince ciamó na picia zentrala dla löm co sfrüta la condüta dal'ega tai tombs ch'al n'è dessorora. I agn '80 à motü man na éra nea tles strotöres dal turism da d'invern, chëra dla nëi de canun, y piada ia èra d'Al Plan. Encö èl ma plü pùc co sa cösc y aprija le laûr da pionier che jont d'Al Plan desco Erich dal Medo à envié ia.

Al dedancö èl vigna pista dal raiun de Plan de Corones co à ince sò emplant da fà nëi y ti dà con cösc la garanzia ai sciori ch'ai po' jì coi schi döt d'invern. Ince d'atri raiuns, situës plü alalt y con nëi plü sogüda, s'arjigna al dedancö condütes dal'ega y canuns - de chi ch'al n'è encö sòle marcé de vigna sort de modei - scenó ater por ti arjigné ca en bun funz ales pistes.

Negli anni '80 erano ancora pochi i costruttori di generatori di neve e la macchina che dava le maggiori garanzie era la Hedco che doveva però essere importata dagli Stati Uniti ed aveva un costo molto elevato.

In den 80er Jahren gab es noch wenige Schneemaschinen-Hersteller, und die Hedco-Schneerzeiger, die damals als die Besten galten, mussten zu teuren Preisen aus den USA importiert werden.

Les condütes dal'ega por fà nëi

Nel 2003, dopo ampi studi e progetti si costruisce al Passo Furcia un bacino di riserva d'acqua per l'innevamento.

Nach einer längeren Planungsphase kann im Jahr 2003 ein Speicherteich für die Beschneiungsanlage am Furkelpass gebaut werden.

I agn 1983 y 1984 vägnel fat emplanç da fà nëi sön les pistes de „Col Toron“, „Rara“, „Pre da Peres“ y „Costa“ y an cumpra incé por enlò en canun dal tip „Hedco Standard“. Cösc vén condüt da n post al ater por fà nëi olach'ara va le plü debojügn. En chël ann vägnel incé motü man le medemo laûr sön la pista nr. 9 con en gran resserrâr dal'ega de 700.000 litri a 2000 metri d'altëza. L'ann 1986 vägnel arjigné da fà nëi incé söla pista nr. 12.

Al Plan è tla bona situaziun che la tompla de Plan de Coronas cuntra Mareo è dër rica d'ega, con funtanes situades scialdi alalt, è pö l'ega la pröma condiziun por podëi fà nëi.

Ai 20 de novëmber 1983 vägnel roé l'emplant da fà nëi söles pistes de „Col Toron“, „Rara“ y „Costa“. L'ann dô vén roé l'emplant sön la pista „Pre da Peres“ y söla pert jödapè dla pista „Furcia nr. 9“.

Incé les pistes „Pedagà“ y „Cianross“ ciafâ n emplant por fà nëi 4 agn plü tert, l'ann 1988.

Belo l'ann 1985 pö le lift de „Pre da Peres“ gnì motü da jì belo a mez novëmber y diversces scuadres nazionales de schi vén adalerch por s'arjigné ca por la sajun dles gares.

L'ann 1999 gnêl fat en gran resserrâr dal'ega söle ju da Furcia por avëi čiamó de miûs resserves d'invern.

L'ann 2003 vägnel incé pié sö l'ega dla pert de Piz de Plaies y abinada te dui

de gran resservârs da 5.000.000 de litri, önn sora le lü da Sarjëi y önn sönsom pré da Ćianëi, tla localité „Sorega”. Con cöstes resserves d'ega röon fora por fà nëi söles pistes dal raiun encér Pedagà.

Le medemo ann 2003 vëgnel fat sö ta Furcia en gran resservâr da 47.000.000 de litri d'ega con na staziun de pumpes nea por dük i emplanç da fà nëi encëria.

Dio àn mossü sciacaré por podëi fà n gran resservâr dal'ega incé sólo pert de Pre da Peres por mioré les resserves d'ega sön cösta pista. Empormó l'ann 2008 èson roës tan ennat da podëi cumpré le terac y invié ia les pratiches por fà sö cösta opera.

Ogni anno vengono effettuati lavori di ampliamento e manutenzione sull'impianto di innevamento che copre ormai tutte le piste del comprensorio.

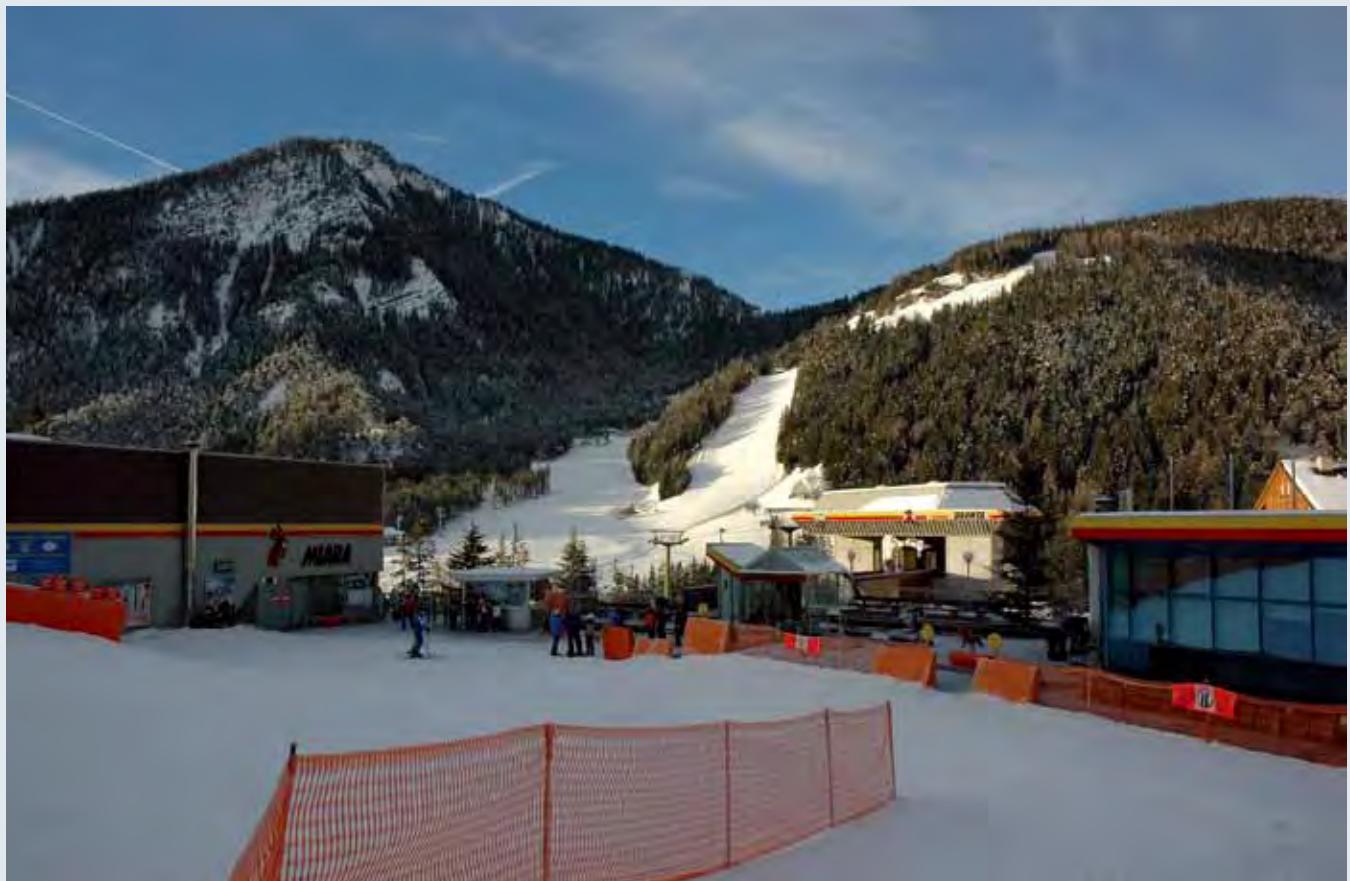
An der Beschneiungsanlage, die heute alle Skipisten des Gebietes abdeckt, werden jeden Sommer verschiedene Erweiterungs- und Instandhaltungsarbeiten durchgeführt.

Piz de Plaies vén lié adöm con Plan de Corones

Dopo diversi anni di progettazioni e trattative, nel 1989 si riesce a costruire la telecabina „Skitrans Bronta“ della ditta Agamatic di Lana che collega i due versanti sciistici di San Vigilio.

Le problem dai auti te païsc vén da ann a ann maiù y an ponça con sciodo da lié adöm les döes perts d'Al Plan, Ćianëi y Miara, con en lift. Le Consëi d'amministrasjün dles funivies d' Al Plan va a Mégeve tla Francia a ti ćiaré a emplanç de coliamont co podess jì bun incé por Al Plan. Por podëi fà cösc emplant de coliamont danter le pré da Ćianëi y la localité Bronta vén le capital sozial alzé sön 2.500.000.000 y les aziuns passa a 100.000.

Por ti ester a cöstes y a d'atres spëises vägnel tut sö en emprest de 1 miliardo de lires dal Istitut bancar „Mediocredito Trentino Alto Adige“. Al ti vén dé l'enċiaria al arch. Sokalski da Milan da lauré fora le proiet dal emplant de coliamont „Bronta“. Tal medemo tomp vägnel incé lauré fora con Silvester Promberger n conzet por l'estetica dai emplanç co dess ćiaré fora düc anfat con döes lignes dal iaicà ghëla y checena sön funz blanch o grîsc.

L'ann 1989 vëgnel dé ia i laûrs por fà sö le emplant „Skitrans Bronta” y le lift da scagns da 4 posc „Rara” - co porta entrami 2.400 porsones al'ora - ales dites Agamatic y Doppelmayr da Lana.

Con la realisaziun de cösc lift s'è incé roé le gran transiamont y entasamont d'auti söles strades da roé pormez ai lifc, co metea plü dadio te zerti temps le païsc söi jenëdli. Na verda de comun va ćiamó debojügn por ćiaré sora ch' al ne vëgni nia lascé auti olacossìa. Fora por döt le païsc èl le skibus co chei

adöm i sciadus y i mena endô zoruch a ćiasa. I sciori pò encö incé s'affité en armé tal „Skizenter Miara” por lascé enlò i schi y i ćialzà a l'ater dé.

A cösta moda èl incé roé bel plan ordino söles strades dal païsc.

Nach mehrjähriger Planung und vielen Verhandlungen ist es im Jahre 1989 gelungen, mit der Firma Agamatic aus Lana die Kabinenbahn „Skitrans Bronta“ zu bauen, welche die beiden Skigebiete von St. Vigil verbindet.

Döt vën modernisé damproìa

La sciovia „Pre da Peres“ viene sostituita con una seggiovia triposto nel 1987. Dopo la costruzione della telecabina „Miara“, si rende anche necessaria la sostituzione della vecchia seggiovia „Col Toron“ con una nuova telecabina a 12 posti della ditta Agamatic, che avviene nel 1992.

Der Skilift „Pre da Peres“ wird im Jahr 1987 durch einen Dreiersesselift ersetzt.

Nach dem Bau der Kabinenbahn „Miara“ muss im Jahr 1992 auch der Sessellift „Col Toron“ durch eine neue 12er-Kabinenbahn der Firma Agamatic ersetzt werden.

Vigne emplant portamunt mëss gnì controlé avisa vigne 5 agn, vigne 20 agn mëssel gnì fat na gran revijiun y dô ch'al è sté en funziun por 40 agn spo mëssa le lift sté chit. Por podëi ćiamó jì ennent, mëssel ti gnì baraté fora tòc entiers, desco les cordes, les cioreles y d'atres perts essenziales por la sügherté dla jont. Al pò romagne i steleri y les staziuns sc'ai corespogn ćiamó ales normes: cöstes podess incé s'ester müdades dartant. Mo ara röa danré tan ennent, lifc co è romagnüs 30 agn n'anse degügn a Al Plan, lifc co à sorvì por 20 agn n'anse önn su: le „Skitrans Bronta“ co funzionëia dötaurela, le vedl „Col Toron“ è incé empormó gnü baraté fora dô da apresciapüch 20 agn. I atri è düc gnüs baratêts fora denant. Do da 10 agn àl mossü ti gnì baraté fora l'ann 1979 al skilift „Pre da Peres“, les cioreles, i rampins a smorzia y l'armé dla forza.

Dô da ntan d'agn è dagnora incé le tip o model dal emplant co vën vedl y superé: al röa söle marcé engröm de modì nös, plü comóć, plü sogüsc y plü moderns, la maiù per' endêre plü cérs. De te' iadi vëgnel dagnora tut l'ocaijun por remoderné le emplant a na moda ch'an ne romagni nia endô respet al progres y ai atri raiuns de turism da d'invern. Gonot n'aspeton gnanca che i 10 o 15 agn sidi arjunć, ch'an remodernëia belo l'emplant, soradöt canch'al è gnü massa picio y n'è nia plü bun da roé dô da mené la

jont co aspetta da podëi sonté sö. Cösc val sambën incé por i lifc d'Al Plan: le lift da scagns „Ruis”, por ejompl, è gnu belo sostitù dô da püch plü de 7 agn.

L'ann 1987 vägnel fat sö, dô da 18 agn, en lift da scagns da 3 posc empede le vedl skilift „Pre da Peres” che la dita Nascivera da Rovereto â fat sö l'ann 1969 y co ea gnu tosc massa picio. Cösc emplant nö ea sén bun da porté sö 1.800 porsones al'ora. Tal medemo tomp vén mioré l'emplant dla forza con grups eletrogens y cabines de trasformaziun, dea che le strom toma fora plü gonot por soraçaria y fej sté chiç vigne tant i emplanç.

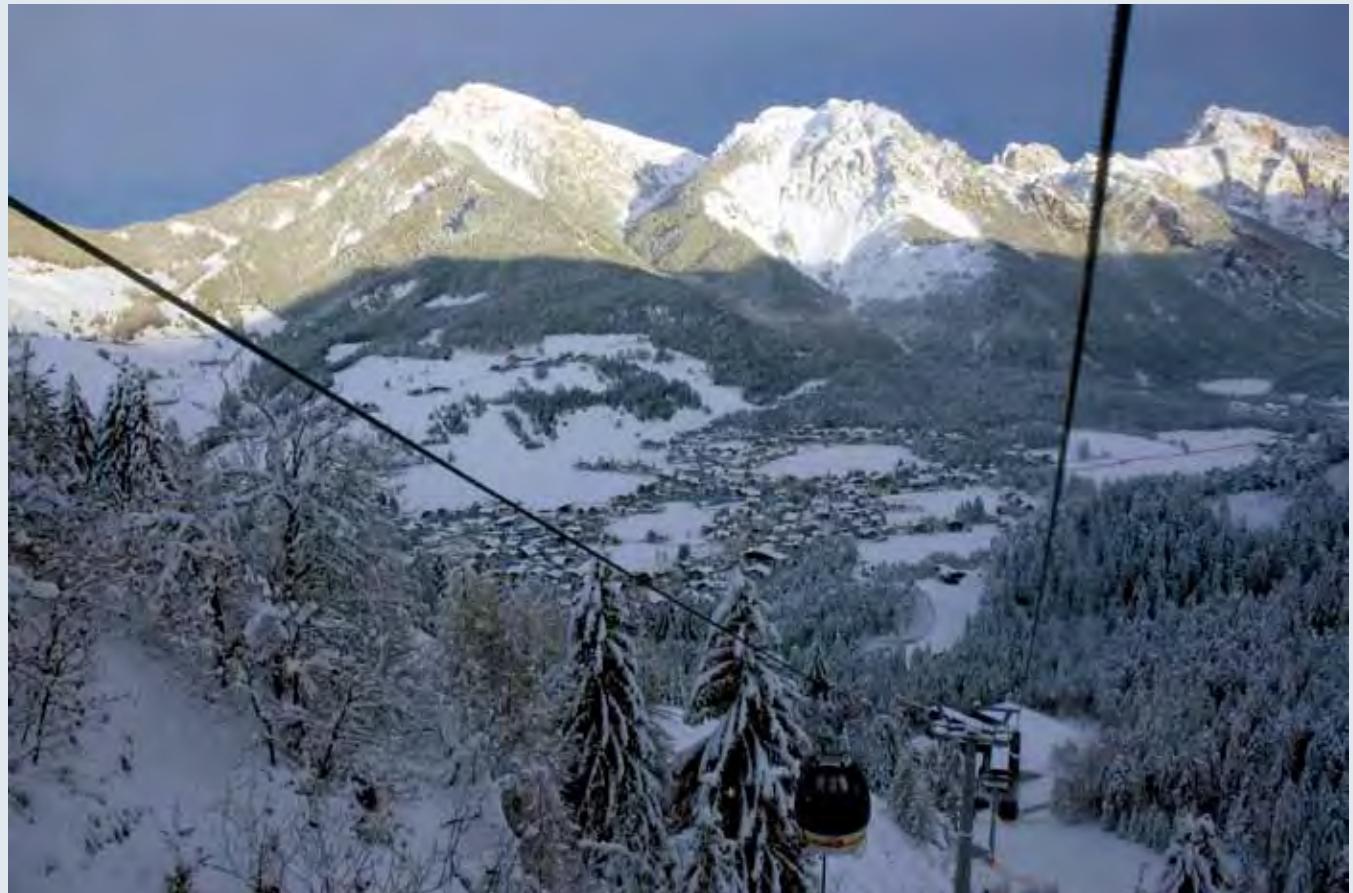
Belo l'ann 2001 gnarà cösc lift endô sostitù con na telecabina da 8 posc dles dites Agamatic/Doppelmayr y dla svizera CWA con le medemo sistem dla telecabina „Ruis”. I laûrs vén motüs man ai 9 de messé 2001 y a mez november ea l'emplant belo tan ennant ch'al podea gni daurit. Le medemo isté el incé gnu lauré pa la pista de cösc emplant.

L'ann 1989 vägnel fat sö en lift da scagns con 4 posc empede le skilift „Rara” co è sén bun da condü sö 2.400 porsones vigne ora. Plü o manco le medemo gnarà fat sön l'emplant „Costa” l'ann 1994, dô da püch plü de 10 agn.

Negli anni 1994 segue la sostituzione della seg-giovia „Costa” e indi nel 1996, viene sostituita la telecabina „Ruis” con delle moderne cabine da 8 posti a sedere.

Im Jahre 1994 wird der Sessellift „Costa“ erneuert und im Jahre 1996 die Kabinenbahn „Ruis“ ersetzt und mit modernen 8er-Kabinen ausgestattet.

Dopo la sostituzione della seggiovia „Pre da Peres“ con una telecabina ad 8 posti nel 2001, si studia una soluzione per il rinnovo del versante Piz da Plaies. Nel 2005 vengono sostituiti contemporaneamente i tre impianti del versante del Piz de Plaies con tre nuove telecabine, di cui due, la „Pedagà“ e la „Piz de Plaies“, sono collegate con una stazione intermedia.

Le lift „Piz de Plaies“, fat sö l'ann 1962 desco telecabina, vén trasformé l'ann 1979 te n lift da scagns y i laûrs vén dês ia ala dita Leitner por 437 miliuns. La sozieté tol sö en emprest de 700 miliuns dla „Centrobanca“ por se gorné düc i laûrs co vén fać, mo empò partëscera fora 47 miliuns de dividënć a sü azionisć.

Desch'i àn belo dit, vén l'ann 1981, dô apëna 7 agn, baraté fora le lift a scagns „Ruis“ con en emplant da cabines da 6 porsones, co se taca ete da sores. La dita Agudio da Milan è bona de le méter sö te n disté: ai 19 de dezëmber 1981 vëgnel belo motü da jì. En chël dinvern funzionëia ciamó le skilift „Furcia“, spo vëgnel trat jö. La sozieté tol sö en emprest de

3 miliarć dla IMI y alza le capital sozial a 1.500.000.000 de lires. A garanzia dla soma emprestada mëssa i majeri azionisć sotescrì personalmonter na sügherté por la sozieté. Cösc è sté en gran vare da vaiga. Le bilanz negatif dal ann 1981/82 sforza la sozieté da alzé le capital sozial a 2.500.000.000 lires y les aziuns da 60.000 a 90.000. L'ann dô va fora i cunc en parité. L'ann 1985 pôl belo endô gnì jüté fora 126 miliuns ai azionisć. Dô da 15 agn sarà ince kösc lift vedl y gnarà baraté fora l'ann 1996 con na telecabina nea dla dita Agamatic co arà na capazité de 3.000 porsones al'ora. Cösta ea laota na gran novità sole marcé dai emplanç portamunt.

Dô bun 20 agn vëgnel fat l'ann 1992

al post dal vedl lift da scagns dal „Col Toron“ en emplant da 38 cabines da 12 porsones co è bun da porté 2400 porsones al'ora miorënn tal medemo tomp incé les döes staziuns y la pista. La pert eletromecanica vén endô fata dla dita Agamatic da Lana, i atri laûrs da Karl Wieser da Türesc. Ala fin d'otober è i laûrs tanco slüç jö y ai 28 de novëmber 1992 pëia ia le lift nö. I laûrs à podü gnì fać zonza messëi aumenté le capital dla sozieté.

I emplanç „Pedagà“ y „Cianross“ vén sorantuć l'ann 1999 dla sozieté dles funivies, con pistes, conzesciuns, dërç y atrezatöres. Le compleks dai schi „Miara“ è romagnü tles mans dla „Skiarea Miara Srl“, encö dal ing. Zeno Kastlunger, möt de Erich dal Medo.

Nach dem Austausch des Sesseliftes „Pre da Peres“ durch eine neue Kabinenbahn kommt nun die Zone Piz de Plaies an die Reihe: Im Jahr 2005 werden alle drei Anlagen gleichzeitig durch drei neue 8er-Kabinenbahnen der Firma Doppelmayr ersetzt.

Dal vers de S. Martin

Nel 2006 la società „Piculin Ski Srl“ costruisce una nuova telecabina ed una pista da sci da Piculin al Piz de Plaies, impianto che consente un collegamento via bus tra il Plan de Corones e l’Alta Badia.

L’ann 2000 mëtel man na èra nea por le raiun de Piz de Plaies-Ju-Picolin. Al vén motü sö la sozieté „Piculin Ski Srl“ con sonta a S. Martin: an à l’intenziun da fà sö en emplant da Picolin sö Ju co dess se taché pormez al „Piz de Plaies“ y a Plan de Corones. La sozieté dles funivies de Mareo fej fora da sté ete con le 25% dal capital.

Tal medemo tomp pëia ia l’ idea da fà danö i emplanç de „Cianross“, „Pedagà“ y „Piz de Plaies“ con na staziun a mez ete tla localité Pedagà.

Gran novità dal ann 2002 è stada la pista „Erta“ co passa da Sarjëi jö y co vén odüda da döt le païsc enfora. Ai 14 de jené dal 2003 végnera daurita: i dui pioniers d’Al Plan Erich dal Medo y Hans de Corcela vén ciamó entramidui jö coi schi.

L’ann 2005 ti végnel spo dediché döta l’atenziun y le sforz finanziar dla sozieté al raiun dal Piz de Plaies: al vén fat sö 3 emplanç danö: le „Cianross“, le „Pedagà“ y le „Piz de Plaies“ co vén tachês adöm te na staziun da mez tla localité da Pedagà. Emplü végnel lauré fora les pistes jö al bas con 2 sotpassaggi por la strada. Al donta incé na pista por les lösés y la pista dai schi de „Cianross“ vén incé luminada danö por podëi jì coi schi da séra.

Mo l’ann 2006, ai 24 dal mëns d’aurì, en n’edema dô che i emplanç ea gnüs slüć, èl gnü jö de Cianros na gran roa co à fat slisoré jö la staziun sönsom y

le pilaster dlungia. Le personal dla sozieté y la proteziun zivila à atira brancé ete y à podü ensciö evité de maiûs danno. Porsones enstësses n'è degünes gnüdes tocades. Al mëssa gnì laoré fora n conzet da ressané döt le col de Ćianros co gnarà spo réalisé cina al 2009.

L'ann 2006 vägnel motü man da fà sö, da pert dla sozieté „Piculin Ski Srl“, na telecabina da 8 posc y na pista co va da Ju cina jö Picolin. N skibus danter Picolin y Pedraces liëia adöm i comprensors dal Plan de Corones y d'Alta Badia, cí co vén dér aprijé dai sciadus.

A gauja dai gran envestimonc y dai danno ch'an à albü por gaujes nia odüdes danfora, à slüt la sozieté l'ann 2006 con na pordüda de 36.000 €, mo l'ann dô saltel belo endô fora n davagn de 178.260 €.

L'ann 2009 mëton man con i laûrs de sistemaziun dal col de Ćianros da pert dla „Azienda speciale provinciale per i bacini montani – Sonderbetrieb für Lawinenschutz und Wildbachverbauung“ da Balsan co se tira fora döt' aisciöda y döt disté. Tal medemo tomp mët man ince la sozieté da fà endô sö la telecabina „Cianross“ co va en funziun al mëter man dla sajun da d'invern 2009/2010.

Im Jahre 2006 erbaut die „Piculin Ski GmbH“ eine neue Kabinenbahn mit Skipiste zwischen Piculin und Piz de Plaies. Durch diese Anlage wird eine Skibusverbindung zwischen Kronplatz und Alta Badia möglich.

La sozieté pò ester brâia

La sozieté dai lifc d'Al Plan à albü dagnora de bogn aministradus co s'à dé trep da fà che i emplanç funzionëi dagnora bun y che la jont sidi encontonta con vigne sorvisc co vén píté. Al è gnü cíaré soradöt che les pistes sidi dagnora desch'ares alda da ester, batüdes a frësch y sogüdes che i sciadus poi se sté sauri. Y de cösc s'an à i sciori dadio anadé: y nia danré aldon de gran lalć che te degün comprensore ne vén tignides les pistes tan bun co

tal raiun de Plan de Corones. Y cösc sona bun a chi co à le dovëi da cíaré laprò.

Incé por la sügherté dles pistes èl gnü y vägnel tresfora fistidié. Al è gnü fat devigne sort de laûrs tal ciamp dla sügherté metënn sö rëis tai posc plü prigorùsc y batënn les pistes vigne net con les mascinns plü modernes co è sole marcé.

Le pröm iat dla nëi por bater les pistes èl sté Erich dal Medo co s'à

arjigné belo l'ann 1968: al ea en „Prinoth P 15“ co gnea incé adoré por bater les pistes de „Col Toron“ y „Pre da Peres“.

L'ann 1970 se vaiga la sozieté n „Hydro-Zapi-A 17“ da 6 miliuns por bater söes pistes, cole pröm davagn co è salté fora dla gestiun 1969/70. Belo l'ann dô de dezember cùmpron ćiamó pormez dla dita Prinoth da Urtijëi n secundo iat, n „Gemellato P-15“ y le capital dla sozieté vén alzé a 100 miliuns de lires.

Spo nen cùmpron damproia d'atri a na moda ch'an foss bogn da curì jö dötes les pistes.

Soradöt da canch'an à motü man da fà nëi de canun, àl orü ester tres plü mascînns da destëne fora i gröms de nëi che i canuns fajea sö. Dô che la sajun 1979/80 à porté 263 miliuns de davagn vëgnel arjigné con le sistem leasing 2 iać dla dita Kässbohrer, en „PB 270“ y en „PB 170“, dal 1998 ćiamó dui, dal 2006 endô dui dla medema dita.

Te kösc n'à la sozieté mai sparagné y al s'à paié y se paia fora dötaorela.

L'ann 1997 à le maester dai schi Ernesto Kastlunger dal Medo ciafé l'enċiaria da controlé y se fistidié dles pistes dartan döta la sajun da d'invern. I agn 1997 y 1998 vëgnel incé mioré le setur dla sügherté söles pistes con de vigna sort de laûrs, soradöt metënn jö rëis tai punç plü al prigo.

Con sodesfaziun pôn encö constaté che tal raiun de Plan de Corones èl sozedü ćina al dedancö dër püces desgrazies co podess ester gaujades dla mancianza de sügherté söles pistes.

Brâia pò incé ester la sozieté con la bona amministraziun finanziara ch'ara à desmostré te chisc 50 agn y an se recorda con plajëi les tapes plü emportantes dartan kösc mez seco.

An è piës ia l'ann 1960 da n pröm capital sozial de 1.000.000 de lires,

La zona di partenza della telecabina „Pre da Peres“ e l'arrivo delle cabine, con il Plan de Corones sullo sfondo.

Der Einstieg in die Talstation der Kabinenbahn „Pre da Peres“ und die Kabinen an der Bergstation mit dem Kronplatz im Hintergrund.

partì sö te 10.000 aziuns da 1.000 lires la öna. L'ann 1971 ên belo sön 100 miliuns de lires, dal 1973 sön 235 y l'ann 1980 roân sön 587.500.000 de lires incé alzenn le valur nominal dles aziuns a 25.000 lires l'öna. L'ann 1982 - dal 1981 ân motü man da fà le „Ruis“ - roâ le capital belo sön 2.500.000.000 de lires, partì sö te 100.000 aziuns. Dal 2004 röon spo a 1.500.000 € co corespongess al dedancö a presciapüch 3.000.000.000 de vedles lires.

Interessant èl incé da ciaré zoruch ai empresć che la sozieté à mossü tó sö te chisc 50 agn por podëi réalisé sü programs. Les sajuns dal 1962 y 1963 ne va nia cis bun: an slüj jö i cunç con pordüda de cotan de miliuns de lires y an mössa se empresté por le pröm iade 25.000.000. L'ann 1966 saltel fora por le pröm iade en davagn de 1.210.455 lires. Por fà vigne gran laûr vëgnel tut sö empresć, can da ön, can da l'ater Istitut finanziar (Cassa dal Sparagn, Mediocredito, IMI, Centrobanca, Banca popolara...). L'ann 1979 se empreston 700 miliuns por cumpré mascînn y fà emplanć da fà nëi. La maiù soma che la sozieté s'à empresté te düc chisc agn è stada de 3.000.000.000 de lires dal „IMI“ (Istituto Mobiliare Italiano) por fà sö le emplant „Ruis“. Por ciafé cösc à i maiûs azionisć mossü sotescrì na garanzia por i lifć con so patrimone personal. Tanć foss pa jüs ete en te' riscio? Mo al n'ea nia n'atra lîta: sc'an orea jì ennant gnêl ieré cösc. Y ara è jüda bun, deache nostra jont â vijiuns tleres y na gran convinziun che chël ea le dër tru.

Dô che i emplanć de „Col Toron“ y „Pre da Peres“ ea jüs en funziun l'ann

1969/70, è le davagn salté fora cotan maiù: 7.225.396 lires.

La sozieté à dagnora orü premié, canch'äl è sté mitl, chi co à daidé empara y à cumpré damproia les aziuns che la sozieté dea fora, païenn tres endô dividënć a sü azionisć, somes nia dër altes, mo dagnora porciontales de respet, sc'an conscidra che le davagn de cösta sort de envestimonć vën ete indiretamonten portënn ennant l'economia dal païsc en general.

I agn d'or à empormó motü man l'ann 1974, dô ch'an â sistemé i coliamonc söle ju de Furcia. I cunc dai agn 1977/78 y 1978/79 à porté n davagn damprò da 150 miliuns al ann, l'ann 1979/80 cínamai de 263 miliuns.

Le pröm iade ch'al à podü gnì paié fora en davagn è sté l'ann 1974/75, dô ch'an sâ taché pormez ales autres zones de Plan de Corones y al Superski y à albü n davagn total de 23.380.361 de lires. De cösc n'an paié fora 16.450.000 ai azionisć.

Dal 1983/84 ennant àn spo feter regolarmonten paié fora ann por ann dividënć ai azionisć, en chël ann 99 miliuns, l'ann dô 126 y l'ann 1986/87 5.000 lires por aziun. Ma l'ann 1989/90 co à albü dër na sleta sajun y co à slüt jö con na pordüda de 538.466.081 lires, n'àl podü gnì paié fora nia. L'ann 1997/98 èl gnü sö na regolamentaziun dles cultes nea co à stront ete de cotan le davagn dla sozieté y danlò ennant àn ma plü podü gnì paié fora 4 000 lires por aziun, sciòmia ch'al jea ete tres plü scioldi tles casses dai lifć.

Da canch'äl è gnü la valüta nea dal Euro (2002) paia fora la sozieté feter vign'ann danter 1,5 y 2,5 € por aziun.

Le due zone sciistiche di San Vigilio: il versante sud del Plan de Corones ed il versante di Piz de Plaies con il paese di San Vigilio.

Zwei Bilder der beiden Skigebiete der Seilbahnen St. Vigil: die Südseite des Kronplatzes und der Piz de Plaies-Hang mit St. Vigil.

Sopra: le moderne cabinette con 8 posti a sedere del „Ruis“, costruite dalla ditta CWA.

Die modernen Conus-Kabinen der Firma CWA des „Pre da Peres“.

Nel 2001 il Plan de Corones riceve il premio quale migliore comprensorio sciistico dell'arco alpino.

Nella stessa occasione Erich Kastlunger viene premiato quale „funiviaro dell'anno“.

Im Jahre 2001 wird der Kronplatz als bestes Skigebiet im Alpenraum ausgezeichnet.

Gleichzeitig wird Erich Kastlunger zum „Seilbahner des Jahres“ gekürt.

L'ultim dividént co è gnü paié fora è sté de 2 € l'ann 2009 y cösc ann gnarâl porté dant da paié 3 € por aziun.

Desch'an pò odëi, è la gestiun dla sozieté dagnora stada sana. Ara ne s'à mai aventure, desco d'atres sozietês dla medema sort, te envestimonc ch'ara ne foss nia stada bona da se gorné y ne s'à mai motü al riscio da ne ti ester nia plü ai debic. Y de cösc anse da ti dì iolan ai administradus y a chi co porta la responsabilité co s'à dagnora mostré aciömës y con na gran sensibilité da aministré en patrimone de düc.

Ai 15 de forà dal 2004 mörel Josef Erich Kastlunger co lascia na gran loċia tla sozieté.

Vign'ann val ete plü scioldi: l'ann 2004 vägnel trat ete 7 % plü co l'ann denant, dartan la sajun dal 2008 co è jüda straordinariamonter bun, èl sté passa 10% deplü: al è gnü ete damprò da 11.000.000 de €!

Encö, dô da 50 agn, à la sozieté n patrimone sciazé de passa 27 miluns, plü avisa de 255 € por aziun y n debit tles banches de 12,4 miliuns de €.

Nia a cajo à ciafè le „Plan de Corones“ le pest desco miù comprensore da jì coi schi lunc y lerch y Erich Kastlunger è gnü premié desco le miù „manajadù de emplanç (funiviario)“ dal ann co è n gran reconoscimont por èl co s'à dé jö söa vita con cösc laûr. Al ea gnü envié ia en test por ciafè fora cal co ea le miù center da jì coi schi, olache le Plan de Corones arjunjea 56 de n mascimo de 60 punç.

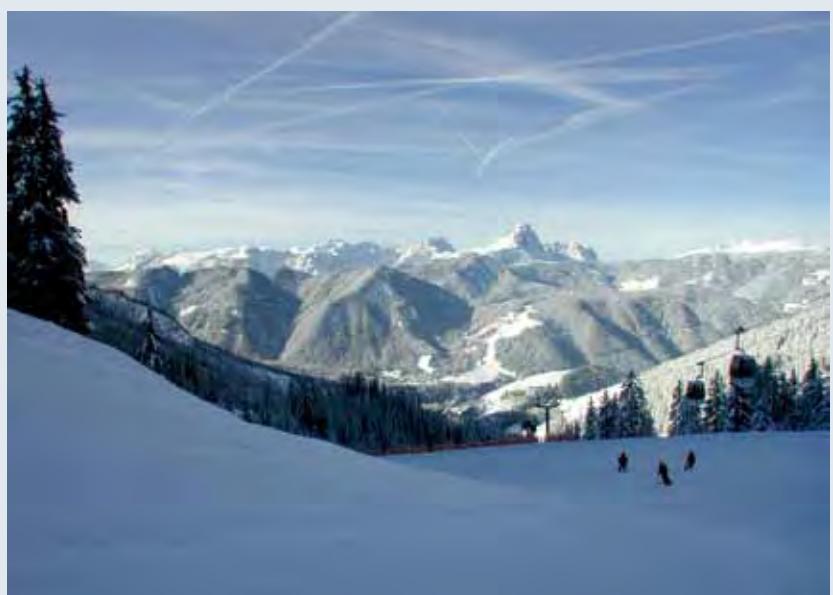
Cösc è n gran onur por la sozieté entiera y por so presidënt da en iade

Erich Kastlunger: al è gnü reconesciü che cí co è gnü fat è gnü fat desch'al alda. Y l'onur ti va sogü incé a bën de döt le zenter turistich d'Al Plan co vën tres plü conesciü y aprijé dai sciadus de döta l'Europa.

La telecabina „Ruis” verso la stazione a monte e l'imbocco della pista „Col Toron” che porta verso le piste di San Vigilio.

Die Kabinen mit der Bergstation „Ruis” und die Einfahrt in die Skipiste „Col Toron” mit St. Vigil im Hintergrund.

HANS DE CORCELA

Y LE SVILUP DAL TURISM DA D'INVERN

Öna dles prömes porsones dal païsc co à capì l'importanza dal sport dai schi por tra sö a Al Plan ince na sajun de turism da d'invern è sté Hans Erlacher de Corcela. 7 agn plü vedl co chël co gnarà so gran colauradù y compagn, Erich Kastlunger dal Medo,

èl jü danfora y s'à fistidié da müter sö le pröm emplant mecanich por condü sciori cina sönsom la pista.

Belo atira dô la Secunda Vera odén ete ch'al jea debojügn da se lascé tomé ete val' por condü i sciori dai schi cina sönsom la pista. I pröms è stês Robele Paur/Contadini („Robele Nena“) y Jep Erlacher de Corcela co à entomené adöm na gran lösa co gnea trata da n motor y na corda y co ea bona da trà sö passa 10 porsones cina sönsom en pré. Empröma è cösta lösa gnüda motüda sö sön Noares, n pré sora Pinëi, mo spo defata dô èsera gnüda motüda da jì te pré da Ćianëi, olach'ara è stada en funziun cina ch'al è gnü le pröm lift dai schi.

Le pröm lift d'Al Plan è sté le „Cianross“, mo empröma êl ma na corda d'acià te chëra ch'an podea se taché ete con rapins apostà („ganci“). Chisc rampins co ea bindebò posoć, gnea spo lascês slisoré jö por en fertrat cina jö da pè, olach'ai splundrâ zonza gnì arforës jö, cuntra n montl de n auto co ea gnü motü apostà sön la cabina de lën jö da pè. Por ester bogn da se taché ete te cösta corda messâ önn

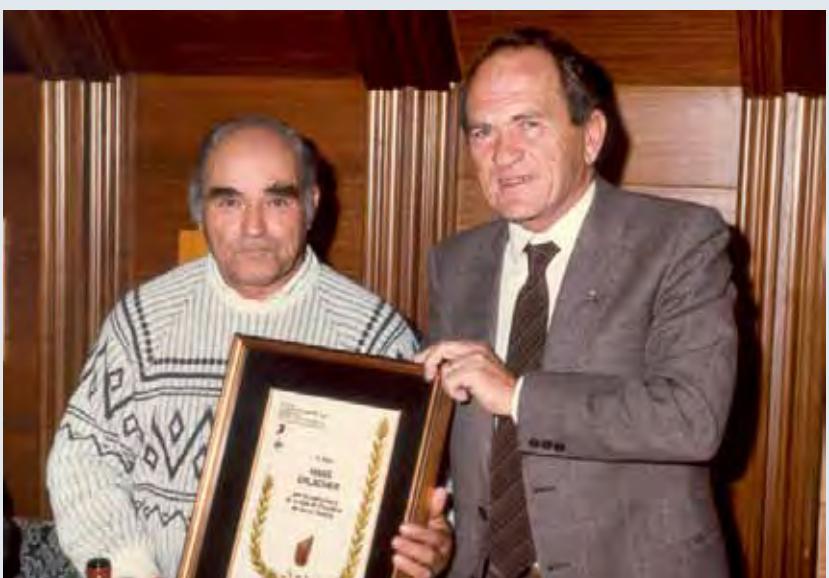
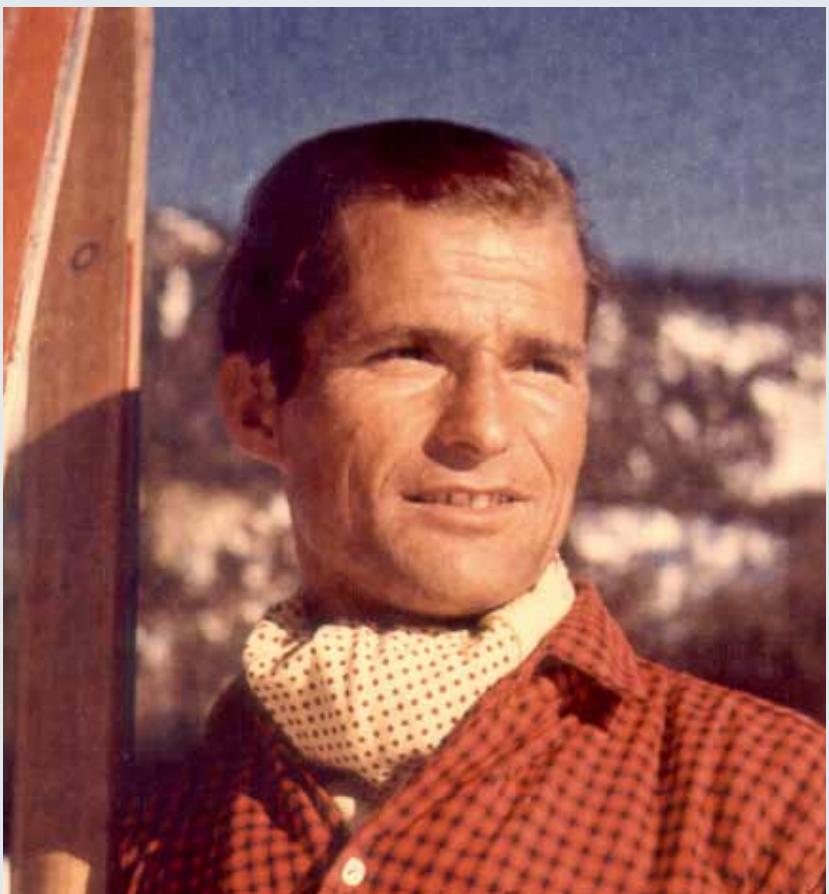
belo sëi da se gorné cotan bun i schi. Cösta próma corda ea gönüda motüda sö da Fritz Mutschlechner dal Ostì y Robele Paur/Contadini dal Nena belo l'ann 1949, a la sochedì è dagnora sté Robele enstës. Hans l'à spo sorantuta dai patruns da denant y fat denfora plü tert en dér lift dai schi, desch'an i fajea laôta.

Hans Erlacher ea nasciü ai 20 de novëmber 1922 sön le lü da paur de „Corcela“ d'Al Plan, desco möt plü vedl dai paurs Iaco Erlacher y Elisabeth Palfrader d'La Pli. Con le tomp ciafâ cösta familia 9 mituns y 6 mitans, 14 romagnea en vita. Deache Hans â ciafé val' problem de santé, podêl plütosc ti jì dô a ativitêts co ti plajea. Y danter cöstes ea le sport dai schi, empormó gnü conesciü te so paîsc, chël co tirâ dant.

Hans de Corcela proâ da su da mëter empè val': al risciâ trep y ara ti garatâ da fà sö te cösc tomp 2 lifć: chël da Cianëi y le „Cianross“.

Hans Erlacher ha costruito i primi due skilift a San Vigilio. Per diversi anni è stato presidente della società e inoltre ha ricoperto diverse cariche nella scuola di sci, nell'amministrazione comunale di Marebbe e nell'associazione turistica e per più di 50 anni è stato a capo dello Sci-club di San Vigilio.

Hans Erlacher, der die ersten zwei Skilifte in St. Vigil erbaut hat, war auch verschiedene Jahre Präsident der Seilbahngesellschaft, über 50 Jahre Präsident des Ski-Clubs St. Vigil und hat über längere Zeit in der Führung der Skischule, des Tourismusvereins und der Gemeinde mitgewirkt.

ERICH DAL MEDO Y LE PLAN DE CORONES

Degüna atra porsona dal païsc s'à dé tan da fà por le svilup dal turism da d'invern co Erich dal Medo. Ai 15 de forà dal 2004 àl mossü lascé cösc monn a gauja de na ria maratia cuntra chëra ch'al parea ch'al ne foss nia da nen fà. En la sopoltöra èl sté so colauradù y

amich Gustl Ties co à recordé dan söa fossa söa opera co à daidé pro che le païsc d'Al Plan ài podü se svilupé y tignì le pas con les atres gran localités de sport da d'invern encerà. Al à incé recordé che la popolaziun ne l'à nia dagnora capì te söes vijiuns y ch'al n'à

Erich Kastlunger amava immensamente le montagne, i boschi, l'alpinismo e lo sci. Nessun altro a San Vigilio ha lavorato così intensamente per lo sviluppo del turismo invernale.

Von jung auf war Erich Kastlunger in seine Berge und in den Skisport verliebt.

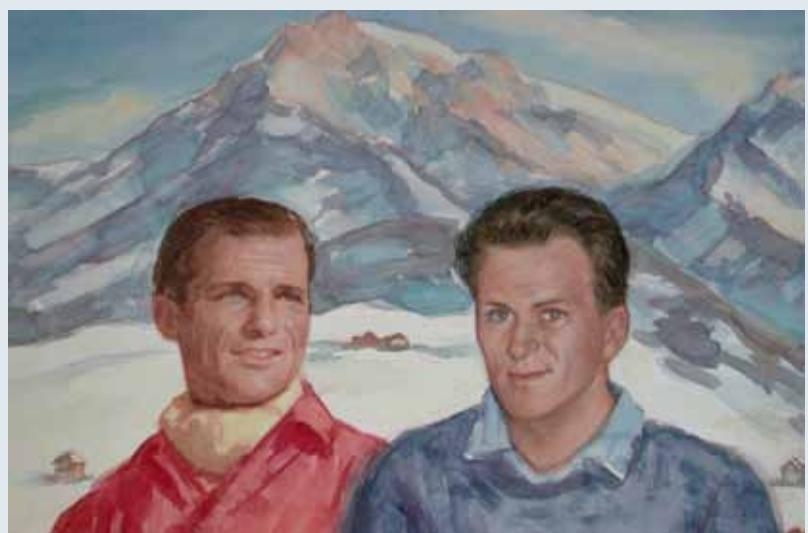
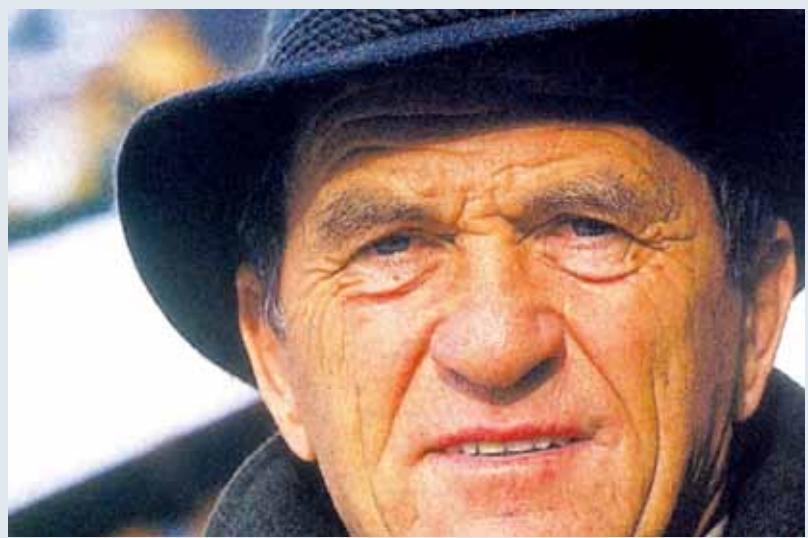
Kein anderer hat sich in St. Vigil, so stark wie er, für die Entwicklung des Wintertourismus eingesetzt.

nia ciafé dagnora chël rotën che söes idees s'ess merité. Jont odea scialdi mā söes imprejes dal punt d'odüda de söa gaiofa y soraodea scialdi desche cöstes jea incé a bën dal svilup dal païsc entier y dla comunità d'Al Plan. Tal tomp dô söa mort èl gnü fora sön de plü folieć articoi sön la porsona de Erich Kastlunger y söa opera co prejentâ obietivamonten döt cí ch'al è sté bun da arjunje y incé le significat che cösc à albü por le sport dai schi y por döt le païsc d'Al Plan. Tal foliet „FF – Südtiroler Wochmagazin“ Nr. 8 dai 19 de forà 2004, tla rubrica „Leute & Leben“ a plata 90 gnél fora dér n bel articol por todësch ch'al paia la mëia da porté atlò deplén:

“ERICH KASTLUNGER

Am Sonntag, 15. Februar, während Tausende Skifahrer über die Hänge von St. Vigil und am Kronplatz wedelten, starb jener Mann, der das alles geträumt, eingefädelt und ermöglicht hat. Nicht er allein, klar. Aber wohl kein Name ist dermaßen eng mit der Entwicklung des Skitourismus in St. Vigil in Enneberg verbunden wie jener von Erich Kastlunger. Geboren 1929, als eines von acht Kindern, ging Erich nach Innsbruck zum Studieren. Zurückgekommen ist ein neugieriger, unternehmungsfreudiger Bub, der eine Gaudi am Leben hatte. Ins Skifahren, damals als unnützer Zeitvertreib verpönt, verliebte sich

der junge Kastlunger sofort. Er wurde Skilehrer, Rennfahrer – und kapierte vor allem das Potenzial, das in diesem Sport steckte. Um zu sagen: 1950 kamen gezählte 460 Urlauber nach St. Vigil zum Skifahren, heute sind es deren 300.000.

Un dipinto di Lois Irsara che ritrae gli amici Hans Erlacher e Erich Kastlunger, pionieri del turismo invernale a San Vigilio.

Ein Bild der beiden Freunde Hans Erlacher und Erich Kastlunger, Pioniere des Wintertourismus in St. Vigil, aus der Hand des Künstlers Lois Irsara.

Alcune immagini di Erich Kastlunger che nel tempo libero si divertiva a cantare e suonare.

In seiner Freizeit hatte Erich Kastlunger auch viel Freude mit der Jagd und der Musik.

Wintertourismus war damals ein Fremdwort, den „Kronplatz“ gab es nicht. Mit Kastlunger sollte sich das ändern: Er kaufte die erste Schneekatze, er war es, der auf die Erschließung der Südhänge(!) des Kronplatzes pochte, er brachte, Anfang der 80er, die erste Schneekanone. Erich Kastlunger war

ein Pionier, er war ein Kämpfer, einer, der nicht aufgibt, der Ziele anpeilt und sie verwirklicht. Daran hielt er auch fest, als ihm, vor etwa sieben Jahren, eine unheilbare Krankheit diagnostiziert wurde. Er ließ sich operieren, glaubte an seine Chance. Im Jubiläumsjahr 2000 erfüllte er sich einen letzten Lebenstraum: auf

„seinem“ Kronplatz die „Concordia“, die größte Glocke Südtirols, läuten zu hören (sie sollte übrigens genauso viel wiegen, wie Enneberg Hektar hat, fiel aber etwas größer aus). Für den Frieden und als Erinnerung: „Das alles ist von Menschen geschaffen.“ Von Menschen wie Erich Kastlunger.“

Ince te d'atres ocajuns, desco pa gares en söa memoria, gnêl dagnora recordé la figöra de Erich dal Medo y alzé fora söa opera da pionier dal turism da d'invern dal païsc d'Al Plan. Pla próma gara „in memoriam Erich Kastlunger“, ai 25 de forà dal 2005, dant a na tribuna de en gröm de autorités fora dal monn dla politica, dl'economia y dal sport dai schi è le pionier Erich Kastlunger gönü recordé dal dr. Lois Ellecosta, te deplü lingac.

Por talian âl adoré cöstes parores:

“Nessun altro nome è così strettamente legato con lo sviluppo del turismo invernale di S. Vigilio di Marebbe quanto quello di Erich Kastlunger.

Nato nel 1929 come uno degli otto rampolli di Franz Kastlunger, capocoro e dirigente della banda musicale di S. Vigilio, nonché sciatore e guida alpina, e di Marianna Mutschlechner, figlia primogenita degli albergatori del „Posta“ di S. Vigilio.

Ragazzo gioviale e traboccante di idee ed iniziative specie nel campo tecnico, ben presto s'innamorò dello sport dello sci, quantunque questa nuova attività fosse vista dalla gente del posto piuttosto come inutile perditempo e i suoi proseliti visti come fannulloni e scansafatiche.

Erich era guida alpina ed un bravissimo sciatore e, nelle gare che si svolgevano allora, era sempre tra i concorrenti più temuti. Qui é in azione sulla pista „Tofana“ di Cortina d'Ampezzo.

Erich war Bergführer und ein hervorragender Skirennläufer, der bei den damaligen Skirennen von den Konurrenten sehr gefürchtet war. Hier im Einsatz auf der Piste „Tofana“ in Cortina d'Ampezzo.

Nell'anno 1954 sostenne al Passo Rolle l'esame da maestro di sci e divenne anche atleta, uno dei migliori e più fecondi del circondario. Nella sua valle e al di fuori di essa vinse pressoché 350 competizioni agonistiche. Nello stesso tempo era anche un ottimo stilista e un grande sostenitore e cultore instancabile dello sci estetico.

Nella sua gioventù si fece anche un nome come intrepido rocciatore e fidata guida alpina e pose le basi per l'odierna stazione del Soccorso alpino di S. Vigilio.

Precorrendo i tempi, egli intuì il potenziale posto nell'affermarsi dello sport dello sci, e oggi è riconosciuto da tutti come uno dei pionieri del turismo invernale del suo paese e dell'intero comprensorio.

Era convinto che il futuro del centro turistico di S. Vigilio stava nello sviluppo del versante sud del Plan de Corones.

Nell'anno 1967 egli costruì personalmente uno skilift che divenne il primo di una lunga serie di impianti che ben presto porteranno gli sciatori fin sulla cima della montagna.

Due anni più tardi egli acquistò il primo veicolo a cingoli, un „Prinoth P15“, per la preparazione delle piste e negli anni '80 importò dai paesi d'oltremare il primo cannone per la produzione di neve artificiale per sopprimere alla frequente scarsa copertura sui pendii soleggiati della sua amata montagna di casa. Oggi sono in 220 a fornire il prezioso oro bianco su 80 km di pista sin nei mesi inoltrati della primavera.

Erich Kastlunger riuniva nella sua persona il talento artistico del sognatore e l'intelligenza del tenace lottatore che sapeva concretizzare le sue visioni e realizzare progressivamente tutte le mete che si era posto.

L'ultimo dei suoi sogni lo poté realizzare a cavallo del millennio con la campana "Concordia", uno dei più potenti bronzi del continente, che oggi manda nell'etere i suoi rintocchi per la pace nel mondo e a ricordo della faticosa realizzazione, da mani d'uomo, di una delle più belle zone sciistiche dell'intero arco alpino.

Se S. Vigilio è oggi in grado di ospitare competizioni sciistiche di spessore internazionale e può vantare nel turismo dello sci una posizione di avanguardia alla pari delle località di fama mondiale come Corvara e Cortina, è anche merito del suo cittadino Erich Kastlunger di cui la popolazione serberà un perenne ricordo di gratitudine e di rispetto."

Sui cantieri della società Erich aveva sempre delle ottime idee per migliorare anche i più piccoli particolari.

A destra in occasione dell'inaugurazione della pista „Ertä“ e della campana „Concordia“, due progetti da lui sostenuti e voluti. Accanto a lui la consorte Renata e il figlio ing. Zeno.

Auf den Baustellen war Erich immer anwesend und hatte viele Verbesserungsvorschläge auch für die kleinsten Details.

Rechts die Einweihung der Skipiste „Ertä“ und der Glocke „Concordia“, zwei Projekte, die er hartnäckig zu verwirklichen vermochte. Neben ihm seine Frau Renata und sein Sohn ing. Zeno.

LA CIAMPANA „CONCORDIA 2000”

La ciampaña „Concordia 2000” söla piza de Plan de Corones à soné por le pröm iade ai 26 de messé dal ann 2003 por la pêsc tal monn. „Donet Deus Populis Pacem”, „Chélbeldio

dess ti scinché ai popui la pêsc”, stal scrit bel gran lassora. So sonn en cis (Do diesis) dess ester en amonimont a döt le monn da vire en pêsc y da laoré adöm en armonia, desco le paraïsc dai schi de Plan de Corones à ma podü gnì realisé deach'an s'è gnüs danter porsones de raiuns y incé de lingac desvalis.

La ciampaña è na scincunda dles sozietes „Funivia Plan de Corones”, „Funivie Valdaora”, „Funivie Al Plan de Mareo” y „Skiarea Miara” en gaujuin dal iubileo dai 25 agn dal „Skirama Plan de Corones” a düc chi co röa sön cösta munt, d'isté y d'invern. L'idea è stada de Erich Kastlunger co à mené ennant l'opera agn alalungia con convinziun y perseveranza. Dui iadi è la corada de cösta ciampaña co è, con sü 18.100 chili y sü 3 metri de diameter, la maiù de Südtirol y öna dles plü posoçes dal continënt y dal monn, jüda mal. Empormó le terzo iade, ai 4 d'otober 2002, garatâra pa la dita Franz Oberascher GmbH/Srl a Salzburg-Kasern.

Le proiet de döt l'emplant è gnü fat dal arch. August Gasser d'Al Plan y

la decoraziun artistica dla ciampagna è gnüda realisada dal artist Paul de Doss-Moroeder da Urtijëi.

Sot la ciampagna ete èl gnü fat na plafonna de 11 metri de diameter con en bel relief panoramich de brom, 35,28 metri lurch, co rapresentëia dötes les munts ch'an väiga enceria con i ennomi y l'altëza de vignöna. Sö por na stiga èl la jont co pò roé laprò. Rodunt sot la ciampagna ete èl na plafona de brom con 3 seturs y lëite èl en test tai 3 lingac de cösc raiun: todësch, talian y ladin. Amez ne podêl nia falé le simbol dal Plan de Corones: le ial.

D'invern vën döta cösta strotöra scialdada a 5° a na moda che le relief sii dagnora bel nët da odëi. Cösta opera è gnüda realisada dal „Studio Pante-Demetz“ da Urtijëi. Dal pröm dé encà è cösc relief belo gnü vijité y amiré da milesc y milesc de porsones de vigne nazionalité, d'isté y d'invern.

Tal scrit da festa dla ciampagna l'ann 2003 à scrit önn dai prejentadus cöstes parores co à trës ciámó gran valüta:

“Quando tacciono le campane, sono ad alto rischio l’umanità e la vita, perché la sua missione in tutti i tempi è stato l’annuncio di pace e libertà. In nessun altro sito una campana può adempiere meglio alla sua funzione primordiale che sul Plan de Corones, nel fulcro di un corollario unico di montagne che, nel corso dei millenni, hanno seguito il destino di una varietà di popoli e culture adagiati ai loro

piedi, dove oggi si tendono la mano la cultura mitteleuropea ed il mondo mediterraneo che così spesso furono teatro di controversie e discordie, di distruzione e di morte.

La campana è nata dall'armonia, a segno della lunga collaborazione tra le comunità che popolano questa montagna, anche di lingua e discendenza diversa, che possono oggi considerare la creazione della zona sciistica invernale del Plan de Corones come frutto di uno sforzo comune e come annosa impresa collettiva.

Armonia significa il nome della campana come pure la missione affidata ai suoi rintocchi monitori.

Che possa portare, negli anni, decenni e secoli avvenire, il suo alto messaggio nel mondo e alle giovani generazioni come invito al rispetto reciproco ed alla pacifica convivenza e collaborazione!"

Alcune immagini della realizzazione e dell'inaugurazione della campana „Concordia“ con il rilievo delle montagne attorno al Plan de Corones.

Einige Bilder der Entstehung und der Einweihung der Glocke „Concordia“ mit dem Relief der Berge rund um den Kronplatz.

I CONSËIS D'ADMINISTRAZIUN TAI 50 AGN PASSÊS

1960

Le 1. Consëi d'administratiun dla sozieté dai lifc de Mareo co è gnü motü sö en gaujiun dla fondaziun dla sozieté l'ann 1960 ea motü adöm da trëi porsones:

Ing. Giuliano Goidanich - presidënt

dott. Giuseppe Zincone – aconsiadù con delega

Carlo Sobrino

Dal 1. Colegio sindacal fajea pert le dott. Achille Peja – presidënt, l'ing. Guido Venegoni y Fritz Mutschlechner.

Desch'an vëiga dai ennom, ea la sozieté feter döta tles mans de porsones da foradecà. Ara â bën söa sonda a Al Plan de Mareo tal „Hotel Posta“, mo la sonda administrativa ea gnüda motüda a Roma, te Viale Liegi nr. 26, tal ufize dal dott. Giuseppe Zincone.

Primo presidente della società fu l'ing. Giuliano Goidanich, premiato in occasione del 25º anniversario dal presidente in carica, Erich Kastlunger.

Zum 25. Jubiläum wurde auch der erste Präsident der Gesellschaft, Ing. Giuliano Goidanich, vom damaligen Präsidenten Erich Kastlunger geehrt.

Il gr.uff. August Ties può festeggiare oggi 40 anni di membro del Consiglio di amministrazione.

Gr. uff. August Ties kann heute auf 40 Jahre Mitgliedschaft im Verwaltungsrat zurückblicken.

1964

L'ann 1964 vëgnel lité n Consëi d'amministraziun nö co röa belo tles mans dla jont dal post:

Fritz Mutschlechner - presidënt
Josef Erich Kastlunger - aconsiadù con delega
August Ties

Le Colegio sindacal gnea motü adöm dal geom. Enrico Casagrande – presidënt, Remo Marches y Hans Cristofolini.

1967

L'ann 1967 vën le Consëi d'amministraziun motü adöm por le pröm iade da 5 porsones co è cöstes:

Hans Erlacher - presidënt
Hans Cristofolini - aconsiadù con delega
Josef Erich Kastlunger
Hans Mutschlechner
Pire Erlacher

Le Consëi sindacal endère vën motü adöm da rag. Konrad Rieder – presidënt
Fritz Mutschlechner
Remo Marches

1970

L'ann 1970 vén le Consëi d'aministratiun motü adöm ensciö:

Hans Erlacher – présidënt
 Pire Flöss – vize-presidënt y aconsiadù con delega
 Josef Erich Kastlunger
 Hans Cristofolini
 Albert Kastlunger

Le Consëi sindacal gnea motü adöm ensciö:

dr. Aldo Seno
 Remo Marches
 Franz Call

1973

L'ann 1973 vëguel litè cösc Consëi d'aministratiun:

Hans Erlacher – présidënt
 cav. August Ties
 Josef Erich Kastlunger
 dr. Paul Ties
 Tone Call

Le Consëi sindacal vén motü adöm da cöstes porsones:

dr. Aldo Seno
 Remo Marches
 Alois Pohlin

Pire Flöss vén nominé secrétér administratif dla sozieté.

1976

L'ann 1976 vëguel litè cösc Consëi d'aministratiun:

Hans Erlacher – présidënt
 cav. August Ties
 Josef Erich Kastlunger
 dr. Paul Ties
 Tone Call

Le Consëi sindacal vén motü adöm da cöstes porsones:

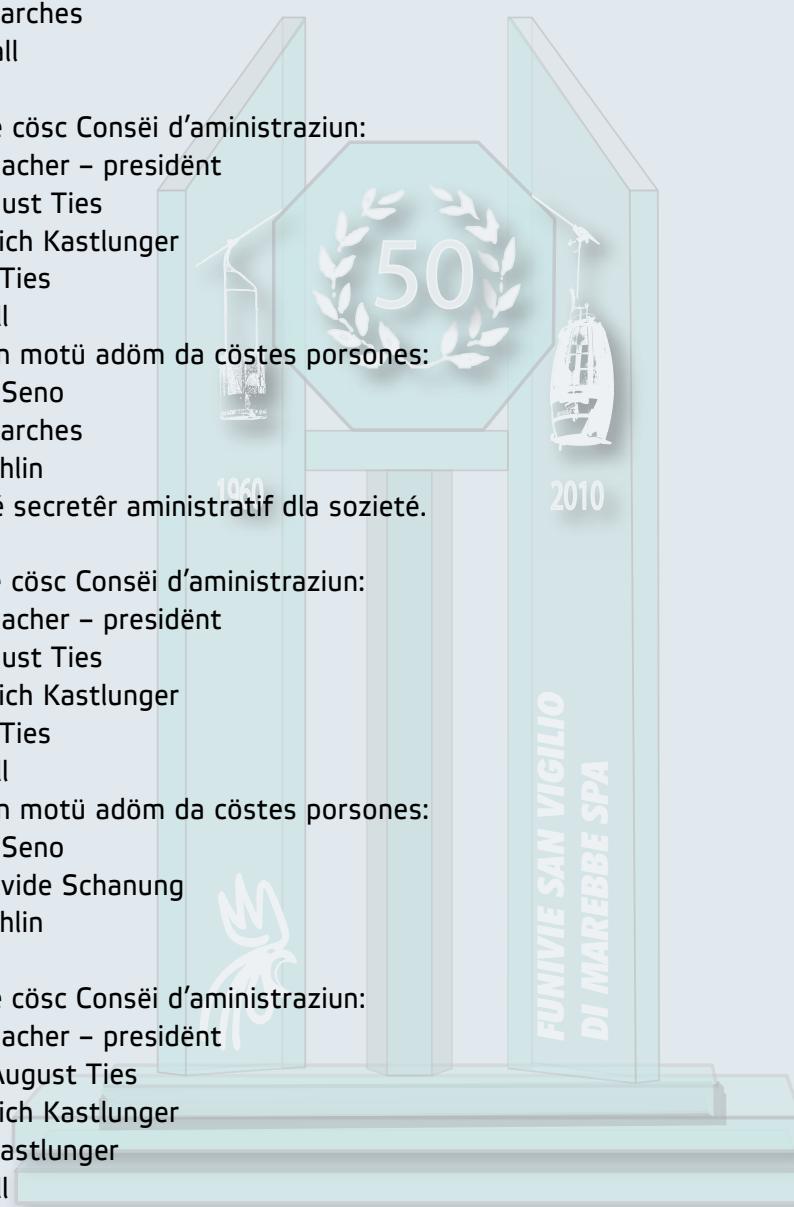
dr. Aldo Seno
 Zeno Davide Schanung
 Alois Pohlin

1979

L'ann 1979 vëguel litè cösc Consëi d'aministratiun:

Hans Erlacher – présidënt
 comm. August Ties
 Josef Erich Kastlunger
 Albert Kastlunger
 Tone Call

**FUNIVIE SAN VIGILIO
DI MAREBBE SPA**

Le Consëi sindacal vën motü adöm endô da cöstes porsones:

dr. Aldo Seno
Zeno Davide Schanung
Alois Pohlin

1982

L'ann 1982 vëgnel fat de maiûs müdaziuns:

Josef Erich Kastlunger vën nominé presidënt
comm. August Ties – vizepresidënt
Hans Erlacher
Albert Kastlunger
Tone Call

Tal Consëi sindacal röa cöstes porsones:

dr. Aldo Seno
Richard Prugger
Alois Pohlin

1985

L'ann 1985 vën le Consëi d'aministratzion riconfermé anfat. Tal Consëi sindacal röa ete, dlungia le dr. Aldo Seno, Franz Erlacher y Zeno Davide Schanung.

1988

L'ann 1988 ea le Consëi d'aministratzion motü adöm ensciö:

Josef Erich Kastlunger – presidënt

gr. uff. August Ties – vize-presidënt

Albert Kastlunger

Franz Erlacher

geom. Hans Call

dartan che tal Consëi sindacal röa

dr. Aldo Seno - presidënt

rag. Pasquale Verginer

Zeno Davide Schanung

1991

L'ann 1991 ea le Consëi d'aministratzion motü adöm ensciö:

Josef Erich Kastlunger – presidënt

gr. uff. August Ties – vize-presidënt

Albert Kastlunger

Franz Erlacher

geom. Hans Call

dartan che tal Consëi sindacal röa

rag. Pasquale Verginer - presidënt

dr. Aldo Seno

Roman Erlacher

1994

L'ann 1994, ai 31 d'otober, vëgnel lité le Consëi d'aministratzion nö con cöstes porsones:

Josef Erich Kastlunger - presidënt

gr. uff. August Ties - vize-presidënt

Albert Kastlunger

geom. Hans Call

Erwin Demetz

Tal Colegio sindacal vëgnel lité

rag. Pasquale Verginer - presidënt

dr. Aldo Seno

Hans Erlacher

**FUNIVIE SAN VIGILIO
DI MAREBBE SPA**

1997

Ai 31 d'otober dal 1997 vëgnel endô lité danö con chisc resultač:

Josef Erich Kastlunger – presidënt
gr. uff. August Ties vize-presidënt
dr. ing. Zeno Kastlunger
dr. ing. Erwin Gasser
geom. Alexander Ties

Tal Colegio sindacal roel ete

rag. Pasquale Verginer – presidënt
dr. Silvio Belardi
Josef Egger

2000

Ai 27 d'otober dal ann 2000 vëgnel endô rinvé les enċiarie dal Consëi d'amministraziun y de chël sindacal con chisc resultač:

dr. ing. Zeno Kastlunger – presidënt
geom. Alexander Ties, vize-presidënt
Josef Erich Kastlunger
gr. uff. August Ties
Anton Kronbichler

Le Consëi sindacal romagn le medemo con cöstes porsones:

rag. Pasquale Verginer – presidënt
dr. Silvio Belardi
Josef Egger

2003

L'ann 2003 vëgnel endô rinové les enċiaries dal Consëi d'aministraziun y de chël sindacal con i medemi resultaç:

dr. ing. Zeno Kastlunger – presidënt
 geom. Alexander Ties, vize-presidënt
 Josef Erich Kastlunger,
 (dal 2004 ennant sostituì da per. ind. Georg Mutschlechner)
 gr. uff. August Ties
 Anton Kronbichler

Le Consëi sindacal romagn le medemo con cöstes persones:

rag. Pasquale Verginer – presidënt
 dr. Silvio Belardi
 Josef Egger

2006

L'ann 2006 vëgnel endô rinové les enċiaries dal Consëi d'aministraziun y de chël sindacal con les medemes persones:

dr. ing. Zeno Kastlunger – presidënt
 geom. Alexander Ties, vize-presidënt
 gr. uff. August Ties
 per. ind. Georg Mutschlechner
 Anton Kronbichler

Le Consëi sindacal romagn le medemo con cöstes persones:

rag. Pasquale Verginer – presidënt
 dr. Silvio Belardi
 Josef Egger

2009

Le Consëi d'aministraziun da encö è gnü lité ai 30 d'october 2009 con cöstes persones:

per. ind. Georg Mutschlechner – presidënt
 dr. ing. Zeno Kastlunger – vize-presidënt
 gr. uff. August Ties
 geom. Alexander Ties
 Gatterer Thomas

Le Consëi sindacal romagn le medemo desco le iade da denant con

rag. Pasquale Verginer – presidënt
 dr. Silvio Belardi
 Josef Egger

**FUNIVI SAN VIGILIO
DI MAREBBE SPA**

NA VIDLADA AI AGN CO À DA GNÌ

Belo tai ultimi agn s'à l'aministraziun y i raprejentanç dla sozieté dé jö con l'introduziun tla gestiun de sistems de control por la cualité y por l'ambient y s'à dé en codesc etich por l'aministraziun dla sozieté.

L'ann passé à spo la sozieté incé arjunt la zertificaziun ISO 9001:2008 y ISO 14001:2004 co atestëia en sistem de gestiun dla cualité y por l'ambient, sides tl'aministraziun, co incé pla gestiun y manutenziun dai emplanç y dles pistes dai schi.

Te cösta direziun và sambën incé le tru por i agn co à da gnì, olache al gnarà plü de sogü investì en pü' de manco te infrastrotöres y très deplü

tla istruziun y sügherté söle laûr dai dependenç, tla sügherté y la cualité dal sorvisc por i ghesç y sambën tla sconanza dal ambient natural de nostes beles munts.

Por podëi anüzé deplü i gran envestimonç faç sarâl spo entrès plü emportant proé da fà lauré deplü i emplanç incé d'isté.

Al gnarà spo chirì na miù colauraziun con les sozietês dai lifç de Plan de Corones y dal Dolomiti Superski. Adöm con cöstes organisaziuns y con les organisaziuns y assoziaziuns dal turism, sarâl da mioré les ofertes y se prejenté ciamó plü stersc söle marcé dal turism, co vén très plü rio

con dötes les possibilitês nées y a bun marcé co vën portades te ciasa ai sciori, encö ince très internet. Enscio gnarâl ince porté ennant les ativities de propaganda por le Plan de Corones, desco manifestaziuns sportives y d'aorela cörtä por fà conësce miù nosc raiun sora döt le monn.

Certificato ISO 14000:2004 e alcune immagini delle manifestazioni organizzate negli ultimi anni in collaborazione con lo „Skirama Plan de Corones”.

ISO 14000:2004 Zertifikat und einige Eindrücke der Werbeveranstaltungen, die in den letzten Jahren, zusammen mit dem „Skirama Kronplatz“ organisiert wurden.

